

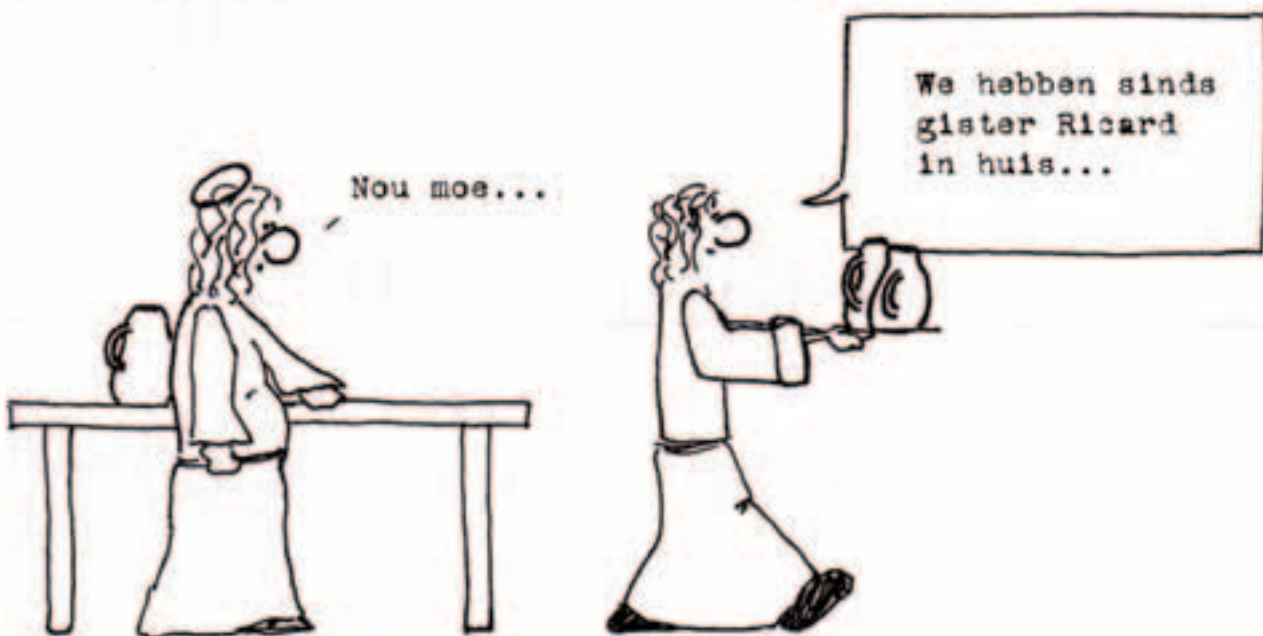
Het

December-

SAIEGELKEN

December 2003 - V.U.: Leen Veirman & Ruth De Gersem

En Jezus veranderde het water in wijn...

Inhoudstafel

VGK-horoscoop 12

Op welk kruispunt wordt u overreden, naar welke lymfedenodi zal u borstcarcinoom bij voorkeur metastaseren en waar loopt u de man/vrouw van u leven tegen het lijf? U komt het allemaal te weten in de Grote VGK-horoscoop.

20 Reisverslag uit Bolivia

Ido en Bart vertrokken met hun rugzak naar Bolivia, ze vergaten het Spaans in hun valies.

Het leven zoals het is: Het kerstverhaal 36

Was Jezus niet geboren op Kerst, dan had Maria Jozefs pamber wel ververst.

Moeder Gans Kwaakt	4
De rede der blozende bolete(n)	6
Een luchtig tussendoortje	8
Happen, stappen, tappen	10
VGK - Horoscoop	12
Sjocomoes	15
Cultuur...	16
Klare Taal	17
Verslag van een vlieg	18
Op inleefstage naar Bolivia	20
Waar is het schild gebleven?	26
Kalender	28
Nieuwe anti-depressiva	30
The night of the Proms	32
Foesbal	34
Het kerstverhaal	36
Het SWOP naar Maastricht	40
Pop-life fuif	42
Verbroedering GFK en VGK	44
Veldhuis en Kemper 2	45
Ode an heisse Haaidie	46
SWOP	47
Anaal Kanaal	51

HET SPIEGELKEN

Het Spiegelken is een uitgave van de VGK (Vlaamse Geneeskundige Kring). Het verschijnt ongeveer maandelijks, behoudens onvoorziene omstandigheden.

CONTACTADRESSEN

Per post:

VGK-Het spiegelken
UZ Gent
De Pintelaan 185 - bus 0B3
B-9000 Gent

E-mail:

Redactie@vgk-online.com

Artikels zijn steeds welkom. De redactie behoudt zich echter het recht om artikels niet of slechts gedeeltelijk te publiceren. U kan uw artikels ook komen binnenbrengen in de permanentie (brievensbus)

REDACTIE

Volgende hoofdredacteurs kan u steeds uitnodigen voor een lekker etentje in een restaurant met evenveel sterren als dit tijdschrift:
Leen Veirman en Ruth De Gersem

COLOFON

Met een dikke zoen en een wulpse knipoog willen wij volgende mensen bedanken:
Thomas Web Pieter De Niel Sinterklaas Driemel
Bart&Ido Jezuke Margo Thomas Cultuur Jaap TAP6

Moeder Gans Kwaakt

In een voorwoord wordt de letter "e" schijnbaar veel gebruikt. Als dat voorwoord dan nog wordt getypt op een toetsenbord met haperende "e", dan krijg je een vloekende senior. Dit echter geheel terzijde...

Lieve leden (en andere geïnteresseerde lezers),

De dagen worden korter, de nachten langer. Wie die lange nachten al slapend in bed doorbrengt, is ofwel saai ofwel goed bezig (of lijdt aan anemie of leukemie). Zijn je nachtelijke activiteiten echter nog even heftig als in oktober: gene paniek, geniet ervan nu het nog kan...

Het is weer december: de tijd om langzaam notities in orde te brengen, te beginnen kopiëren en een slijmoffensief in te zetten bij een trouwe lesgever. December is echter ook de maand om nog een laatste keer de bloemetjes buiten te zetten, alvorens je achter je bureau terug te trekken. Ook deze maand zullen wij er weer staan, met enkele activiteiten waarop je je nog een laatste keer kan smijten. Verschillende filmavonden (georganiseerd door jaarpraesidia), de IFT's, een leuke activiteit in TAP6 elke woensdagavond (zodat woensdagavond=TAP6-avond een vast begrip wordt) en als klap op de vuurpijl: massacantus op 17 december. Meer info hierover vernemen jullie later via onze andere communicatiekanalen. Het zou super zijn mocht het VGK net als vorig

jaar massaal vertegenwoordigd zijn (de mensen van de opkuis jammeren nog over onze hoek, waar we een piramide van tafels en stoelen hadden achtergelaten, omringd door een plas Rodenbach, waarin een vis langer zou kunnen overleven dan in een bokaal in TAP6).

Voor wie er in november niet bij was (omdat hij vertoefde in Istanbul, in een glazen kooi boven de Thames hing, of ziek in bed lag) en ook voor alle anderen: in dit boekje kan je in allerhande verslagen de sfeer opsnuiven van de activiteiten in de voorbije maand (al dan niet voorzien van de nodige (subjectieve?) commentaar).

Wat mij van de voorbije maand het meest is bijgebleven, is jullie massale aanwezigheid op de herfstcantus. Nog nooit was er zoveel volk als op die beruchte 6 november. Met meer dan 90 man (en vrouw) konden we genieten van de primeur die cantor Wim ons bracht: niet langer enkel codexliederen, maar ook anderen (en begeleid door een gitaar en Wina-mondharmonica, was het voor sommigen pure nostalgie van de scoutskampen van weleer). Desalniettemin, ik heb mij goed geamuseerd, net als de meeste andere. Potti vond het trouwens ook de max. Merci cantor.

Het eerste semester zit er bijna op. Ik hoop dat iedereen een toffe tijd achter de rug heeft en dat de eerste kanners in het bijzonder hier in Gent hun draai hebben gevonden. De examens zijn in aantocht, waarvoor allemaal veel succes toegewenst. Als de motivatie voor het studeren even zoek is, denk dan eens aan de leuke dingen die de toekomst brengt: skivakantie naar La Plagne (met al je VGK-vriendjes) of gala-

bal in Wippegem op 20 februari. Vast staat in elk geval dat we jullie ook in het tweede semester niet zullen vergeten. We'll be back!!!

Tot slot zou ik nog enkele mensen willen bedanken, 't is te zeggen, iedereen eigenlijk: het praesidium voor het geleverde werk, alsook (goed geplaatst, Verschelde) jullie, beste leden, voor jullie actieve en enthousiaste deelname de voorbije maanden.

Alvast een gezellige kerst, prettig eindejaar en goede examens toegewenst,
Margo

PS 1) Sinterklaas is jullie niet vergeten, kom binnenkort in de permanentie om jullie cadeautje

2) Nuttige tip: maak tijdens het studeren af en toe wat beenbewegingen, in het kader van de trombosepreventie.

De rede der blozende bolete(n)

Liefste abonnées, Het laatste voorwoord voor wij 2,5 maand met verplicht verlof moeten. 2,5 maand, inderdaad, want als er geen gemotiveerde ziel uit het niets opstaat om een januarispiegelken te maken, is ons blad een 72 dagen durende winterslaap beschoren. Wijzelf staan er daarentegen samen met jullie iets minder goed voor; er breken tijden aan waarin uw cursussen het zullen halen van uw bed, wat volledig tegen het " een gezonde geest in een gezond lichaam " principe is (maar zover denken ze niet op 3K3.) Tijden van eenzaamheid, ergernis, fluostiften, muizenissen, zweten, stressen, achterzitten op schema, uitroepstekens, bleiten, doorbijten, aftellen, koffie, vallen, vallen, vallen en opstaan ... u merkt het ... schrijnende tafereelen... en er is ook een naam voor ; " den blok " .

Schrijf het op je voorhoofd als je vrijdag 19 december in het bezit was van een lief, je zou het wel eens kunnen vergeten, bel hem of haar vrijdag 30 januari nog eens terug op om te horen hoe het nu zit met jullie. Voor al diegenen die hiervoor niet in aanmerking komen, blaas de zoektocht af, het valt niet te combineren.

Maar voor het zover is, worden jullie nog eens verwend, want zo zijn we (ook al was het tot hier toe eenrichtingsverkeer en hebben wij nog geen boterkoek of matetaartje gezien, we blijven het voor jullie doen). Neergevleid achter onze computer,

met een kommetje dampende royco minu-te soep (kippekreeftekervelaspergeroom-creme) en een heudebert beschuitje (onze lijn verdraagt niet meer), onze pantoffeltjes en peignoirs aan en het gedreun van carmina burana op de achtergrond om ons te herinneren aan de dramatiek van die nakende periode ... we zijn klaar voor het decemberspiegelken.

Laten we vooral positief blijven ; straks is het Stappen, Happen, Tappen (bij 5 graden celsius (en een oostenwind recht uit Siberië aan 3 beaufort, wat van die 5 graden een gevoelstemperatuur van min 8 maakt) op een vlot van de Vooruit naar de Weedlei dobberen (waar we volgens ons trouwens nooit gaan geraken met de wind op kop, hopelijk helpt het verval van de rivier ons wat, zoniet moet Servaas maar vooropzwebben , wij hebben geen zin om te peddelen). Er komt nog een vat, een pop-life fuif, een FK-fuif, een tutorial, een filmavond, een studium generale en de massacantus (waar Margo na een reepje kin vorig jaar, ongetwijfeld een spie neus aan de straatstenen zal schenken, en waar de schachten naar aloude gewoonte voor één keer in het jaar niet uit een beker of een glas maar van de vloer mogen drinken). Zet daar allemaal uw keel nog eens goed open en betuig uw liefde nog eens aan elkaar (en aan ons in het bijzonder) want daarna is't ermee gedaan.

Wat hier ook nog ergens tussen past ; de wijze man uit Spanje (na de paus de oudste man in leven), die hebben we ook nog tegoed, 't is te zeggen ; wij toch! We weten dat we niet altijd even braaf zijn geweest ,

dat we plagiaat plegen, leugens in het anaal kanaal zetten, de computers bevirussen, de chocolade in de permanentie opeten, web ambeteren, aan elkaars haar trekken, foodfight houden in TDG en over Ben's geaardheid roddelen, maar we hebben altijd berouw getoond en op regelmatige basis gebiecht bij nonkel pastoor. Daarom zijn we er zo gerust in dat de Sint, zijn schimmel (" Slecht weer vandaag " want zo noemt die en zo is het ook) en Pieten ons, het klontje suiker, de wortel en den Duvel die traditiegetrouw aan onze schouw staan, ook dit jaar niet zullen vergeten! Ons dak mag dan nog zo steil, glad en met mos bezaaid zijn, de diameter van onze schouw veel te klein voor het volume van zijn kont, de goede man zal het beste van zichzelf geven om tot in onze living te penetreren. De zwaartekracht zal hem hierbij ongetwijfeld van dienst zijn. Hopelijk vergeet hij het Barby cruise schip met bijhorende Ken en Skipper niet.

En dan is er nog iemand die we niet mogen vergeten ; Op een koude winternacht in het verre Betlehem (al was er van een bed toen verre van sprake ! !) schonk een dappere vrouw in het bijzijn van Piere de Stiere, Jos den Os en Collageenvazel den Ezel het leven aan een flinke zoon ; Jezus Christus. Verder hierover meer. Behalve zij die onze vorige 6 zinnen niet geloven, mag iedereen op 24 december 's avonds de cursussen laten voor wat ze zijn (een noodzakelijk kwaad) en zijn voeten onder tafel schuiven voor een kreeftje, een kal koentje, een rundstong in madeirasaus met kroketjes en een heuse kerststronk

(en wie dit niet kent, allen naar Sint-Niklaas, wel efkes bellen op voorhand).

7 dagen later wuiven we 2003 uit en is het weer tijd voor nieuwjaarsbrieven, goeie voornemens, kussen uitdelen en geld van de bomma innen (maak dat je erbij bent). Daarna wordt het lastig, geen feestdagen meer in de resterende weken blok, alleen nog papier, deadlines en permutatiecodes. Hou uzelf nuttig bezig, relativeer (" wat zijn 4 weken in een mensenleven ? "), stuur ons af en toe eens een sms'je (en wees niet boos als we niet meteen antwoorden (u zal op gepaste manier beloond worden in minder stresserende tijden)) en tel af naar de skireis !!

Met deze wijze raad, nemen wij afscheid van u ! Tot in februari ! Maar laat ons eerst een poging doen onze benen te breken!

Met dank aan Philip van
DE VAGANT
3 jaar peter van de geneeskunde

Met dank aan Rita van
DE SALAMANDER
13 jaar meter van de geneeskunde

Een luchtig tussendoortje

Die vrijdagochtend, in de Gentse steede.

Het beloofde een mooie dag te worden, die vrijdag. De vogeltjes floten - wel, de dui-vendrek op mijn dakraam getuigde toch van de aanwezigheid van tenminste één duif - het zonnetje straalde en de mensen op straat huppelden vrolijk van huis tot huis. Ik voelde me vredig en kalm, en diep vanbinnen meende ik zelf een zweem van geluk te herkennen. Gisteren was het immers donderdag, en nadat al die hete wijven van The Bachelor (de Amerikaanse versie wel te verstaan) elkaar, mooi opgekleed, kortgerokt en diepgedecolleteerd, hadden zitten uitschijten voor al het vuil van de biomedische wetenschappen en een naked-chick-mud-wrestling-fight maar net vermeden had kunnen worden, was ook nog eens die slet van een Karen voor eens en altijd uit Expeditie Robinson gestemd. Geen tweede Doodseiland voor jou teef!

Morgenstond heeft goud in de mond, dus besloot ik een wandeling te maken doorheen het Gentse ochtendleven. Vrolijk meehuppelen met de olijke Gentenaren en de verblijde studentjes en studentinnekes op weg naar hun mama's en stiefpapa's, bracht me aan het Citadelpark. Groot was mijn ontsteltenis toen ik merkte dat dit eens zo mooie stadspark als het ware omgetoverd was in een gigantisch modderbad. Het schreeuwen en krijsen op de achtergrond maakte duidelijk dat hier meer aan de hand was dan een doorde-weekse Tsjechische overstroming. Nieuwsgierig als ik ben, stapte ik, gewapend met een bord achter in mijn broek, het park binnen. Al snel zag ik dat her en der verspreide groepjes schaarsgeklede

dames die elkaar onvervaard de ogen trachtten uit te krabben, de keel over te snijden en heel wat meer van dat moois. Toen ik dit alles even van naderbij ging bekijken, merkte ik al gauw dat verscheidene van de dames me meer dan bekend voorkwamen. Wel jandorie, het waren de dames van The Bachelor die besloten hadden hun onderlinge geschillen hier in het Citadelpark te komen uitvechten.

Mijn vredelievend geweten begon meteen te knagen, en mijn communicatielessen van weleer indachtig, besloot ik in te grijpen. Ik riep de dames bijeen, toonde me van mijn gevoeligste kant, en nog geen vijf minuten later vergezelden de bevallige deernes me op mijn ochtendlijke wandeling. De sfeer was opnieuw vredig en liefdevol.

Onze weg doorheen Gent bracht ons plots bij een gezellig aandoend café, dat me enigszins bekend voorkwam. Plots viel mijn euro, we bevonden ons aan ons aller eigenste clubhuis/café/tweede thuis: Tap6. Ik besloot nogmaals mijn goed hart te tonen en stelde voor de dames op een natje en een droogje te trakteren. Eens binnengekomen, stuurde de waard ons ogenblikkelijk door naar de eerste verdieping. Waar zich eens de rookvrije eetruimte had bevonden, zagen we nu een nieuwe cubaroom, zoals een echte cubaroom behoort te zijn: palm-bomen, cocktailbar, jacuzzi, strand en zo veel meer. Eindelijk terug in hun element, ontblootten de nu hitsige wijven hun borst en begonnen spontaan mij, mijn vriendjes en elkaar te verwennen. Toen ontspon er zich een orgie die bij wijlen deed denken aan de bachusriten van Vergilius, maar waarvan ik jullie de details zal besparen. Er was echter ook een spijtige kant aan de

► Een luchtig tussendoortje

zaak. Eén van de dames, Tina Fabulous, werd op het strand door een van haar ex-mededingers naar de hand van die vrijgezel, verwend als nooit tevoren. Toen het moment van opperste genot echter gekomen was, begaf haar toch zo tere hartje het, en stortte ze neer op het witte zand. Even was de sfeer wat bedremmeld, maar toen vonden we de ideale oplossing. Het lijk van Tina (god hebbe haar ziel), werd mee-gesleept naar de tweede verdieping. Van daaruit gooiden we ze in de tuin van de buurvrouw. Daarop belden we de flikken die vijf minuten later de buurvrouw en al haar marginale vriendjes terplekke zonder enige vorm van proces kwamen neerknallen. Het huis van de buurvrouw was van ons, op voorwaarde dat we aan niemand over deze vooroorlogse executie zouden vertellen. All's well that ends well, en het universum was opnieuw in harmonie.

P.Jozef

Wie
wordt dé
uitverkorene
van Alain?

Happen, stappen, tappen

Maandag 17 november, de Vooruit, 20u, 8°C, pokkenregen, schrale oostenwind, verkoudheid.

47 dappere VGK-zieltjes stonden tussen wat onbelangrijke decorstukken van VRG, Politeia, VTK, VgeschiedenisK in de gure steeg naast de Vooruit, waar menig student al maag- en blaasinhoud achterliet, aan te schuiven. Gedreven door de liefde voor hun coiffure en de nefaste invloed van de regen hierop, besloten ze al gauw het rijtje schuiven wat te manipuleren. De andere clubs erkenden hun meerderen, deden een stapje opzij en lieten ons onder daverend applaus passeren. Verderop zagen we wat belachelijke individuen staan. Met hun doorzichtig plastic regenmanteltje aan zou je ze zo aan straat zetten bij de groothuisvuilophaling van IVAGO. Even later kregen we er zelf ook ééntje toegevoegd. De meest ijdel waagden zich er niet aan, ze dachten aan hun reputatie en kansen op de vrijgezellenmarkt, al de rest zette voor 1 keer zijn trots opzij en trok het ding aan. Het groepsgevoel dat deze banale handeling uitlokte was immens. KBC had dat goed bekeken.

Ik was ook voor het eerst in m'n leven "VIP", meer dan klant zijn van KBC hoefde je daar niet voor te doen en buiten de lichtgevende pen (waar ik trouwens ongelofelijk blij mee ben) die ik gekregen heb, heb ik er verder niet te veel van gemerkt. Geen stalkers, handtekeningen uitdelen, paraplu boven mijn hoofd of rode loper onder mijn voeten. Een pen.

En dan de boot op ! Boot is een groot woord. Om misverstanden te vermijden ; 't spel moet 30cm onder water en 50cm

boven water gezeten hebben. (Water is trouwens een eufemisme voor het sopje waar wij doorkliefden) Geen dolfijntjes die zoals in de Titanic vrolijk naast het schip zwommen. Enkel cola light blikjes die ons probeerden bijhouden en lege pakskes sigaretten die een poging deden aan wal te geraken.

Onze kapitein, ... vergeet de stoere zeebonk, de zwaar getatoueerde man met het mutsje en Popeye... Een jongedame aan het roer ! Naar haar CV dierf ik niet te vragen, er dan maar vanuitgaan dat de KBC toch enige vorm van screening zou gedaan hebben.

Maar zeg niet te gauw " 't is weer een vrouw " want toen Alex en Pieter DN het op een gesynchroniseerd wiebelen zetten en we allemaal lustig meededen (behalve Lien, die was er niet gerust in), hield ons madam toch maar mooi het bootje recht. Ze baande zich vlotjes een weg tussen de ijsbergen, hield zich aan de toegelaten snelheid en stond constant via radio in contact met de vuurtoren. Na een tankbeurt passeerden we nog de opera, het gerechtsgebouw, den " Dille en Kamille " en een aantal andere niet nader te identificeren gebouwen.

Op de kade aan de Graslei stond de fanfare ons op te wachten ! Ontwijken was moeilijk, even vriendelijk salueren gemakkelijker.

Dan begon de zoektocht. Even was er onduidelijkheid of we nu op zoek moesten naar de gsm van Francis en de velo van Margo, maar KBC kwam snel ter hulp en legde fier uit dat ze een parcours gemaakt hadden met vraagjes erbij enzo ...

▶ Happen, stappen, tappen

spanneeeeeeeeeend ! We kregen 2 uur de tijd om terug te geraken in de Vooruit. (Dit leek ons bij dit weer niet echt een probleem) Ik had trouwens niet de indruk dat er naast Heidi nog mensen aan het zoeken waren (behalve dan naar afdakken en plasvrije stukken straat).

Onze eerste tussenstop ; een frietkot op wielen. Dit keer geen hamburger met frieten maar hamburger of frieten. Maar zoals mama me altijd leerde dat innerlijk belangrijker is dan uiterlijk (om haar keuze voor papa te rechtvaardigen) zal hier kwaliteit belangrijker geweest zijn dan kwantiteit zeker ? !

De regen wist van geen ophouden maar wij ook niet. Op naar de Vrijdagsmarkt en later het Vleeshuis op de Groentenmarkt waar de jongens even meisjes wilden zijn en in plaats van een graanjenever ook liever een appeljenevertje hadden gekregen. Van daar af stopten ze niet meer met zagen. "Is't nog veeeeeeeeer ?", "Mijn voeten doen zeeeeeeeeer", "k Ben 't beuheueueu" ...

Ruim binnen tijd en nat tot op ons onder-

broek, kwamen we terug aan de Vooruit. De DJ deed een poging een fuifje te maken, maar kreeg de boel niet goed in gang. (Toegegeven ; moeilijk als je 2 keer Betty op 10 minuten wil draaien) (Dan maar eerst concentreren op de drankbonnetjes en hem later nog een kans geven). Wim van KBC nam even over... onze Heidi (ja, zij die gezocht had) werd opgebeld door de baas van VZW Habbekrats (naar wie de opbrengst van deze activiteit gaat)... ze heeft de citytrip gewonnen ! Reden genoeg voor een aantal VGK-ers om de banden met Heidi wat strakker aan te halen. Gelukkig was er toen Davy !

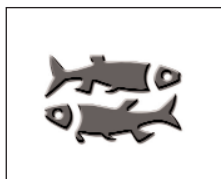
Op de tonen van Discobar Galaxy (de zangeres deed me ongewild veel aan Wendy Lee denken) verliet ik, achteraf bekeken veel te vroeg, de zaal. De achterblijvers slaagden erin heel de nacht voor niets a volonté te drinken.

In elk geval ; stappen happen tappen samengevat ; Stappen - Happen - Tappen - Coiffure oplappen - Gerstensappen - Zatlappen - Met Heidi aanpappen -Erop afknappen - en de rest ga'k nie verklappen ... was geslaagd ! !

VGK - Horoscoop

Wat heeft de komende maand voor jou in petto? Wie moet je mijden als de pest? Wie is stiekem verliefd op jou? Welk gezondheidsadvies moet je zeker naleven? Je leest het hier in de horoscoop.

Vissen 20/2-20/3

Tegenwoordig studeer je wel erg veel. Probeer ook nog eens wat te ontspannen. Alle vissen naar tap6. Je kan meer dan je denkt. Eet wat meer energierijk voedsel: fruit, maar ook een lekker stuk chocolade af en toe moet kunnen. Het is tenslotte bijna Sinterklaas. Vergeet niet af en toe je schoenen te poetsen.

Enkele VGK-blauwevinvissen; Bart M (2p), PJ Deroo, Pieter DN, Web, Jaap, Heleen, Sandine, Jeroen ...

Ram 21/3-20/4

De laatste maanden waren niet de opwindendste op relationeel vlak, maar daar zal verandering in komen.

Om iemand veel te zien, moet je natuurlijk zelf ook wat meer buiten komen en gezien worden. Probeer eens iets opvallends, er zal naar jou gekeken worden. Laat de rits in je K-Way repareren.

Enkele VGK-lammetjes; Marit, Caroline Dauwe, Leen, Bart Poppe, Marno, Liefke, Daan, Shari, Hansj, ...

Boogschutter 23/11-22/12

Het is sterk aan te raden tap6 een bezoekje te brengen, de vissen zullen daar de komende maand ook zijn. Er

staat je daar misschien wel een aangename verrassing te wachten, en zeker na een paar pintjes, als je wat lossier komt. Een goede wandeling de dag nadien zal je helpen de kater te verwerken. Zet overal je fiets op slot en wees behoed voor eksterogen.

VGK-scherpschutters; Pieter Willaent, Louis (2p), Gratia, Tom Sante, Gudrun, Thomas De Geest, Dorothée, Heidi, Sara (2k) ...

Het zijn dus deze mensen waardoor u volgende maand getrakteerd moet worden en die u als bedanking 3 kussen mag geven en een gelukkige verjaardag mag wensen.

Leeuw 23/7-23/8

Neem jezelf wat minder serieus en wees niet zo kritisch voor de anderen. Was ook je handen na elk toiletbezoek. In je relatie gaat

alles zijn rustige gangetje. Stilte voor de (sneeuw)storm?

Voor de vrijgezellen, je gaat versierd worden, doe uw beste onderbroek aan.

VGK-roofdieren; Clarisse, Piet, Mwaba, Jeroen (1p), Valerie (1k), ...

Maagd 24/8-23/9

Als je nog twijfelt om mee te gaan op skivakantie, zou je het best doen. De eerste weken van februari hebben veel romantiek voor jou in

petto. Mogelijks ervaar je die zelfs met een buitenlander. Je zal je in elk geval niet vervelen. Pruimenconfituur is goed voor de stoelgang.

VGK-maagdjes; Emmy, Matthias VdH, Jan DM, Ben, Xavier, Bram, Pieter VSJ, ...

Tweelingen 21/5-21/6

Je hebt nooit echt graag gestudeerd, maar nu is het toch de moment om er werk van te maken. Je zal zien dat je voor je inspanningen wordt beloond. De kerstdagen breng je het best bij je familie door; na lange tijd op kot zal de huiselijke warmte je goed doen. Let op voor vallende naalden uit de kerstboom.

VGK leden die de baarmoeder moesten delen; Bart Van Braeckel, Caroline Maere, Eva-Line, Marieke (3k), Toenga, Elise, Francis, Mpotos, de Delva's, Niels, Pieter Willemsen...

Schorpioen 24/10-22/11

Na een klein dipje weet je de draad volledig te herpakken. Op liefdesgebied wordt het vooral genieten en zal ook heel wat worden opgeklaard.

Jouw devies is nog steeds; "alcohol is den duvel", maar dan wel een lekkere. Onthoud dat fruit gezond is. Laat overtollig tandsteen verwijderen, een tandvleesontsteking ligt op de loer.

VGK-schaaldieren; Pieter-Jan VDK, Donald, Freekje, Alexander Mulliez, Evelyne (3k), Margo, Klaas, Diederik, Valerie (1k), Jelle Dhondt, Jelle Tsjilp, meneer Bingé, ...

Waterman 21/1-19/2

Luister naar mensen die het goed met je menen en probeer wat minder te piekeren. Lichamelijk gaat het je voor de wind en ook op studiegebied kan je niet klagen. Laat je eens wat vaker gaan en sta open voor verandering. Speculoos bevat veel bruine suiker, overdrijf er niet mee. Uw oestrogenspiegel bereikt historisch hoge waarden, u

voelt zich op en top vrouw.

VGK-scubadivers; Thomas Mulliez, Joeri B., Micky, Sofie De Lille, Thomas Cultuur, Julie, Ruth, Len, Lien, Wim, Philippe VDH, Julien, Karel (2p), ...

Stier 21/4-20/5

Je zit boordevol energie en kan de hele wereld aan. Laat iedereen delen in je enthousiasme en doe een coole act in tap6. Je zal zien dat de beloning niet niets zal zijn. Sinterklaas zal je zeker niet vergeten. Laat je de hond genoeg buiten?

VGK-torrero's; Caroline S, Koene, Piere, Tine (3p), Bart VDK, Leander, Joeri V, Evi, Yana, Vicky, Elke VDS, Ben (2k), ...

VGK-torrero's; Caroline S, Koene, Piere, Tine (3p), Bart VDK, Leander, Joeri V, Evi, Yana, Vicky, Elke VDS, Ben (2k), ...

Kreeft 22/6-22/7

Let op met die negatieve uitlatingen aan andermans adres. Roddel en achterklap zouden zich wel eens tegen jou kunnen keren. Neem voldoende rust en denk na voor je aan iets begint. Een interessante ontmoeting ligt in het vooruitzicht. Breng je oma een bezoekje, het is lang geleden. Laat u niet meeslepen door reclamespots.

VGK-schaaldieren deel 2; Maxence, Mies, Thomas De Sitter, Yannick, Simon, Evelien Spriet, Femke, Jessie, Jacob, ...

VGK-schaaldieren deel 2; Maxence, Mies, Thomas De Sitter, Yannick, Simon, Evelien Spriet, Femke, Jessie, Jacob, ...

Weegschaal 24/9-23/10

Ga naar de massacantus maar let op want de vloer ligt er glad en een valpartij is zo gebeurd. Gelukkig zal die ene persoon je verzorgen, een geluk bij een ongeluk. Op studiegebied zit je gebeiteld, de examens zouden voor jou geen probleem mogen zijn. Het wc-papier is op.

VGK-balansen; Elke Steen, Severien, Eva Van

Braeckel en Verschueren, Maaïke, Charlotte (1k), Tom C, Karel (3p), Tia, ...

Steenbok 23/12-20/1

Ook al heb je het ontzettend druk, doe ook iemand anders eens een pleziertje. Wat je zelf geeft, krijg je altijd terug. Die blonde die je nu al

een tijdje op het oog hebt, begint interesse te tonen. Het begin van iets moois. Controleer het oliepijl van je auto en ververs het beddengoed op je kot.

VGK-geitjes; Barry, Sophie Lauwagie, Stefanie Bracke, Katrien (1k), ...

Vergeet deze mensen tijdens den blok geen sms'je te sturen...

Freddy

door Sh3L14C

Sjocomoes

Blok is het absolute toppunt van zelfverwaarlozing. En als het een troost kan zijn, iedereen moet er aan geloven. Het begint meestal goed, maar de teken der lichamelijke aftakeling laten niet lang op zich wachten. Op een donkere koude morgen sta je op en vraagt je jezelf af voor wie je in godsnaam die dag uit je pyama zou moeten komen, een douche is iets voor in de pauze en aangezien je nu al drie dagen achter zit op je altijd veel te optimistische schema is je haar ondertussen al zo vettig dat je buurvrouw vraagt of ze er haar frieten in mag bakken. Je begint te frunniken aan elke stukje vel dat in een tijdspanne van drie maanden misschien wel tot een puistje zou kunnen ontaarden. Van al die liters koffie word je bloednerveus en begin je alle nagels inclusief die van je tenen op te vreten. Tot overmaat van ramp heb je ergste dan nog niet gehad: de compensatoire blokboef, een fenomeen waarvan de genetische code vermoedelijk ligt op het tweede X chromosoom. Aangezien het merendeel van onze lezers in het bezit zijn van deze belastende eigenschap en ook een beetje omdat we voor dit Spiegelken geen erg hoge kwalitatieve eisen aan onze artikeltjes stelden, besloten wij jullie weegschaal alvast enkele killootjes verder te helpen. Let wel: in de pauze klaarmaken, tijdens de studie opeten. Omgekeerd zou wel eens voor onaangename septemberverassingen kunnen zorgen...

Voor 8 personen, met andere woorden genoeg om de hele dag door te komen gerekend aan 1 portie per studeeruur:

3dl room, 200g witte chocolade, 200g chocolade met nootjes, 4 eieren, 2 eetlepels bloemsuiker en 100g griessuiker

Smelt de witte chocolade en de chocolade met nootjes afzonderlijk. Klop ondertussen de 4 eierdooiers en de 100g fijne suiker witschuimig. Verdeel de massa ervan in twee. Meng voorzichtig bij de ene helft de witte chocolade met een elektrische klopper op de laagste stand. Doe hetzelfde met de chocolade met nootjes bij de andere helft. Klop de room stijf en verdeel onder de twee mengsels. Doe hetzelfde met het eiwit. Laat opstijven in de koelkast. Presenteer op dessertbordje, of eet het gewoon uit de kom. Bestrooi de bordrand met bloemsuiker.

Cultuur...

Waarde liefhebbers,

Amaai, was me dat een bewogen cultuurmaand! Hoogte- en dieptepunten, ze waren er allemaal. Laat ik even beginnen; Op de vertoning van A Clockwork Orange was er behoorlijk wat volk. Nog niet genoeg naar mijn goesting, maar ik ben veeleisend op dat vlak. Het belangrijkste is dat de mensen die geweest zijn een goeie film gezien hebben. Nu woensdag is 't PSYCHO. 'k Heb hem dit weekend al eens bekeken, en ik vond het nog meevallen. 't Is een film van 1960 hé, dus iets heel anders dan de filmpjes nu. En in zwart-wit! Dit Spiegelken is wederom te laat, maar hopelijk ben je geweest, en heb je je geamuseerd.

En dan nu een paragraafje Proms. Velen hebben zich geamuseerd, en daar ben ik blij om. Waar ik minder blij om kon zijn, was de door Groslot en En Vogue herwerkte versie van Beethovens Monschein Sonate. Op zich is dat een hemels, prachtig en ingetogen stuk. Wie dat speelt, is een durver. Maar wie dat op zo'n goedkope manier herwerkt, ziet zichzelf (totaal onterecht) als muziekgod. Groslot, vriend, hoe goed je nu ook dirigeert of piano speelt, met zo'n stoot heb je bij mij afgedaan. Gelukkig waren er INXS en Toto om de boel recht te houden. En de gitariste Xuefei Yang heeft heel mooi gespeeld. Kenneth wist me te zeggen dat Asturias perfect gespeeld was. Zelf heb ik dat stuk nooit proberen spelen. Klassieke muziek komt nooit tot z'n recht op de Proms. Ik neem jullie wel eens mee naar een behoorlijke uitvoering.

In december wordt het iets rustiger, want ik ga stilletjes aan een beetje meer achter

mijn bureau gaan zitten. Ik hou van een verwarmde bureaustoel in de kerstvakantie. Wat gaan we nog doen? Ik ga begin december de datum bekend maken voor de infoavond over de Cultuurreis naar Barcelona. Kom daar zeker naartoe als je wil meegaan.

Op voorstel van derde kan gaan zij de Lord Of The Rings-avond(en) organiseren. Die mensen hebben nog wat geld nodig voor hun (waarschijnlijk spetterende) Paasshow, en daar willen wij natuurlijk bij helpen. Dus kom allemaal naar het eerste deel kijken op dinsdag 2 december (20u30 - aud.D) en het vervolg twee dagen later (4/12-21u15 -aud. F blokA). Het derde deel (The Return Of The King) komt in de zalen op 17 december.

Voor de schrijvers en denkers onder ons, de Poëzie wedstrijd is terug van weggevoerd. Al moet ik jullie stimuleren om aandachtig de les te volgen, indien het toch niet zou lukken, schrijf dan een gedicht over je favoriete prof, over je vriendinnetje die je psychologisch uitbuit, over je vriend die met je lief is gaan lopen, over... en stuur het op naar het volgende adres: vgkpoezie@hotmail.com. Het cultuurpraesidium zal de mooiste gedichten belonen met fantastische prijzen, die uitgereikt zullen worden op de cultuuravond in het tweede semester.

Beste lezer, ik ben me ervan bewust hoe wanordelijk deze tekst is. Mijn excuses hiervoor.

Ik ga nu de nieuwe Harry Potter gaan kopen. Ik ben een kind.

THOMAS

Klare Taal

Prof Thierens: "Dat hebben jullie vorig jaar gezien in het blok zenuwtuigen en zin...euh, zenuwstelsel en zintuigen."

(over een verrekijker) "Dit is het ideale instrument voor vogelaars, zitten er hier trouwens vogelaars waarde studenten?"

Prof Devos: "De klinische les die gaat niet door want de patiënt is ziek."

Prof D'herde: "Dit is een originele tekening van Prof. Roels, MAAR heel goed..."

(Tijdens het eerste lesuur om 8u30 kreeg ze de micro niet aan) Bij het begin van de tweede les om 10u00: "En ondertussen ben ik wakker genoeg om de micro aan te zetten".

Varices kunnen ook op jonge leeftijd al voorkomen. Is er in deze zaal iemand onder de meisjes met varices? ... Niemand??

Studenten die deze les al eens gehad hebben, weten dat ik hierbij altijd een anekdote vertel. Toen ik zelf in de tweede kan zat, heel lang geleden dus, was ik zeer fier dat ik eens een openhartoperatie in Hannover-Duitsland, mocht bijwonen. Echter, toen de chirurg een sternotomie deed en de ribbenkast openwong, was het voor mij al gedaan, want ik deed een syncope.

Prof Weyne: (Na een hoop gerommel in de ondertussen al op 7 stapels 'geschikte' transparanten): "Het nadeel aan transparanten is dat ze doorzichtig zijn"

Prof ?: (Nadat ze blaadjes heeft uitgedeeld aan alle studenten en blijkt dat er enkele

te weinig zijn) "Jullie moeten meer brengen."

Prof Hoste: "Er lopen heel wat nieuwe, leuke beestjes rond in Tsjernoby! (grijns) Zoals lieveheersbeestjes met vierkantjes...er bestaat zelfs al een fotoboekje over: (toen hij bezig was over de gestegen waarde van ioniserende straling na het incident)"

"100 gram zout is dodelijk. U moet dat dus altijd met een korreltje zout nemen."

Geen uitspraak wel een actie Prof. Rubens kocht zowaar een condoom van schacht 8

Prof ? : "Een vibrator moet u onderaan vasthouden, juffrouw!" (tegen studente die tijdens klinische les de stemvorkproeven uitvoerde)

Prof van Heeringen: "Welk afwijkend symptoom vertoont de patiënt op de video?" - student: "De patiënt sprak onduidelijk" - Prof: "Neen, West-Vlaams spreken is geen psychiatrische aandoening."

Prof De Ridder was zo vies dat studenten 'te laat' in de aula binnenkwamen dat hij vergat dat eerste kan dan biochemie had, en dat hij zijn collega Ampe de deur wees toen die 'te laat' binnen kwam wandelen.

Prof Ampe heeft dus vandaag dus zijn record gebroken dus met in zijn les dus 324 keer het woordje 'dus' te gebruiken dus. Dit wou ik dus toch even melden dus.

Verslag van een vlieg

Na het eten ga ik altijd nog eens vliegen, kijken of er ergens nog iets te beleven valt. De laatste dagen was het behoorlijk stil in de buurt. Marcel, de plaatselijke politiemans, dacht zelfs dat de blok was begonnen: hij was niet meer gebeld door "Madam de buurvrouw". De studenten waren weg. Dood? Vergaan in hun eigen café? Vanavond kreeg ik hierop een antwoord: er is nog hoop, ze zijn er nog! Madam de buurvrouw kan op haar beide oren slapen (maar dan wel enkel omdat ze er zeker van kan zijn dat ze over twee maanden niet zal geconfronteerd worden met de misselijkmakende geur van de rottende dode lijven), de studenten leven immers nog...

Vanavond ging ik dus vliegen. Zoals gewoonlijk, passeerde ik langs TAP6 en wat zag ik? Er brandde licht. Meer zelfs, er hingen ballonnen aan de deur. Wat zou er te doen zijn? Mijn nieuwsgierigheid spoorde me aan om eens polshoogte te gaan nemen, het is tenslotte toch een beestig café, waarom niet eens naar binnen gaan? Ik stak de deur open en zag overal slingers, ballonnen en lampionnen hangen. Het was feest. Er was nog niet veel volk, maar wel al goed volk. Al snel werd ik getrakteerd door het feestvarken van dienst. 't Was onze seniorita die 21 was geworden. Tegen tien uur begon het volk toe te stromen: een allegaartje toffe lui, die allen kwamen om de jarige gans te verblijden met hun aanwezigheid en drie kussen. Als eersten namen hoop meisjes; Lien, Leen en Ruth herkende ik wel van het praesidium, van de anderen kwam de ene mij al bekender voor dan de andere. Een kleintje met Gentse tongval, die net als de andere "wijven" wel scheen te genieten van de "wijvendrank",

een blonde met krullen, een dulle griet,... Kortom, schoon volk.

Naarmate de drank vloeide, werden de stemmen luider en hier en daar flitste zelfs een fototoestel. Iets later kwamen er 2 jongens op de fiets toe. Ze maakten de jarige heel gelukkig met hun komst. Het bleken 2 middelbare schoolvrienden te zijn. Ondertussen zat de ambiance er al goed in, ze bleef maar trakteren. De VEK stuwte ook nog toe met een kleine delegatie, enkele nuchteren en ene zatte. Wat ik toen zag was iets nieuws voor mij: een van die bende stekte onze seniorita vast en kuste haar en al. Het leven is voor de vluggerds... was ik een dag later geweest, ik had dergelijk schouwspel niet meer kunnen aanschouwen.

Het bezoek van 7 Brusselaars (met een fles Baileys) volstond echter om haar uit zijn armen los te maken (en hem naar de kicker te laten gaan). Margo en Leen gingen volledig uit hun dak en scandeerden voortdurend Corfu. Meer fototoestelflitzen en geknuffel alom waren hiervan het resultaat.

Meer praesidiumleden kwamen een kijkje nemen, enkele stamgasten kwamen langs evenals haar medeschachten van vorig jaar. Het werd een leuk feestje, af en toe wisselde men van dj en ik zag iedereen schrijven. Bleek dat haar vriendinnen hadden gezorgd voor een gastenboek, een leuk initiatief. En het volk bleef maar komen, af en toe kreeg ze nog een cadeau, iedereen wou "Cocktail Margo" proeven... Mijn vleugeltjes werden moe, ik had niet verwacht op een doorde-weekse avond zo'n heftig feest aan te trefen. Ik blijf echter altijd tot het einde, om toch zeker niets te moeten missen.

Tegen half vier weerklonk een loeiende sire-

ne en riep iemand "laatste bestelling". Al het volk vertrok, maar Margo moest nog afsluiten. Groot probleem: ze kon haar sleutels niet vinden. Bijgestaan door een goede vriend -haar steun in goede en minder goede (=dronken) tijden- doorzocht ze het etablissement. Geen sleutels te vinden, enkel een plas kots die Tom Sante alvorens naar huis te vertrekken in de Cuba-room had achtergelaten. Ik kon niet helpen, het enige dat ik kon doen, was gadeslaan hoe die twee steeds wanhopiger werden... tot ze plots de stem van God (aka Anneleen) hoorden die zei; "ze hangen rond

uw nek". Tap6 werd gesloten, de twee vrienden van een bevriende club die buiten tegen de muur waren blijven plakken, werden gegroet. Zigzaggend fietsten ze weg... Volgend jaar, rond 9 november, passeer ik daar zeker weer...

Maar ik ben er zeker van: voor een leuk feestje aldaar, zal ik niet tot dan moeten wachten.

Op inleefstage naar Bolivia

Oruro

De laatste weken is Bolivia, nog steeds het armste land van Zuid-Amerika, regelmatig in het nieuws geweest. In september begonnen er in Bolivië massale protesten tegen de plannen van de regering om gas aan de Verenigde Staten te verkopen via een gasleiding naar Chili. Vele Bolivianen waren hiertegen gekant, omdat zij vonden dat hun natuurlijke rijkdommen aan een spotprijs aan de VSA werden verkocht. Maar de verkoop van gas was slechts de druppel die de emmer deed overlopen. 5,6 van de 8 miljoen Bolivianen leeft in armoede en ongeveer de helft van de families moet rondkomen met één dollar per dag. In februari dit jaar waren er reeds 33 doden gevallen bij sociale onrusten en begin oktober vielen er bij de betogingen in de hoofdstad La Paz nog eens 76 doden. President Sanchez de Lozada trad uiteindelijk af en vluchtte met het vliegtuig naar Miami. Vice-president Carlos Mesa volgde hem meteen op en beloofde vervroegde verkiezingen en een parlementair debat over de verkoop van het gas.

Ook de 11.11.11.-actie dit jaar gaat gedeeltelijk over Bolivia. 11.11.11. kant zich tegen de privatisering van het water. In Cochabamba, Bolivia, werd in 1999 reeds een privatisering van de watervoorziening doorgevoerd. De prijs van het water bereikte plots onwaarschijnlijke hoogtes. Gezinnen met een maandinkomen van 60 dollar, moesten tot 20 dollar per maand aan watervoorziening betalen. Er kwamen massale protesten van de bevolking. De regering riep de staat van beleg uit, maar moest uiteindelijk toch inbinden. De watervoorziening kwam weer in handen van een

overheidsbedrijf. Het Amerikaans bedrijf dat het contract voor de privatisering van het water in Cochabamba in de wacht sleepte eist nu een fikse schadevergoeding van Bolivia via de Wereldbank.

Dit Bolivia bezochten wij in augustus-september 2003. Via de Vlaamse gemeenschap hadden wij een beurs gekregen om een project te verwezenlijken in Oruro.

Met de trein gingen we van Brussel-Zuid naar Parijs. Vandaar met The Magic Red Carpet naar Sao Paulo in Brazilië (een reis van zo'n 12h over de Atlantische Oceaan). Rond 5h 's nachts passeerden we de evenaar en een half uurtje later zagen we de eerste lichtjes van het Zuid-Amerikaanse continent. Van het Portugees in de luchthaven van Sao Paulo verstonden we bitter weinig en na 3 uurtjes waren we op weg naar Asuncion in Paraguay. Via een Fokker 100, een oud vliegtuigje van Nederlands makelij. Gelukkig was Ido mee en had hij voldoende vertrouwen in zijn nationale trots om ook mij gerust te stellen... Via Asuncion met hetzelfde Fokkertje naar Santa Cruz in Bolivia en vandaar verder naar de luchthaven van Cochabamba. Cochabamba is een prachtige stad in het subtropische deel van Bolivia. Op zo'n 2000 meter hoogte gelegen en dus nog in de vallei van onze eindbestemming, Oruro. We waren speciaal via Cochabamba gereisd en niet via de veel hoger gelegen hoofdstad La Paz om een beetje te kunnen wennen aan het hoogteverschil. Als je niet beter wist, zou je je in een of andere mooie stad in Spanje kunnen wanen. Maar de vele straatkinderen, de militaire politie en de privé-milities maakten al gauw duidelijk dat deze maatschappij duidelijke verschillen vertoonde met

onze veilige Europese thuishaven. De gastvrijheid van de mensen viel ons onmiddellijk op en als "gringo" (blanke) val je natuurlijk ook wel onmiddellijk op. Voor zo'n 3 euro per nacht (zo'n 20 bolivianos) hadden we een leuk hotelletje gevonden om te overnachten na onze reis van 26 uur.

De mensen in Cochabamba raadden ons wel af om verder te reizen naar Oruro. Op 4000 meter hoogte gelegen, was Oruro volgens hun koud, onaantrekkelijk en de mensen zouden heel gesloten zijn. Cochabamba leek ons dan ook wel het paradijs, de stad van de eeuwige lente waar de sinaasappels aan de bomen hingen... Maar even later zaten we dan toch op de bus richting Oruro. En alweer werden we geconfronteerd met iets wat ons al eerder was opgevallen. Ondanks de enorme armoede hier, bleek Bolivia ook op vele vlakken vrij modern te zijn. In Cochabamba vonden we al het ene internetcafé na het andere, de luchthaven van Cochabamba was naar Zuid-Amerikaanse standaarden vrij modern, in de straten zag je soms de modernste wagens en ook de bus waarmee we naar Oruro reden had evengoed op de Belgische wegen kunnen rondrijden. Moderne technologie was dus aanwezig, echter alleen voor diegenen die het konden betalen... Hoewel het aantal ongevallen dat er iedere maand voorvalt op de Boliviaanse wegen niet te tellen valt en de weg naar Oruro vaak bijzonder steil was, kwamen we uiteindelijk toch veilig aan in het bergachtige landschap van Oruro. Daar werden we opgewacht door Mark en Carla, een Belgische dokter en sociologe die al enkele jaren in Bolivia wonen. Mark en Carla zijn twee heel lieve Belgen die al bijna niet meer te onderscheiden zijn van de modale Boliviaan.

Het was die dag prachtig weer en van het donkere, koude Oruro was dus weinig te merken. Wel was het snel duidelijk dat deze

stad heel wat minder modern was dan Cochabamba. Oruro is eigenlijk een oude mijnwerkersstad die de laatste decennia in verval is geraakt met uiteraard de nodige sociale problemen. Iedereen verplaatste zich hier in taxi of bus en dus reden we samen met Mark en Carla in de taxi naar Kantuta. Kantuta is een heel arme wijk aan de rand van Oruro-stad. Kantuta heeft een bijzonder onaantrekkelijk uitzicht. Open rio-lingen, opgebroken "straten", overal vuilnis. Het was even aanpassen. Hier richtten Mark en Carla samen met enkele Bolivianen enkele jaren geleden het centrum Ceprook op. De werking is zeer verscheiden. Er wordt gewerkt met kinderen en jongeren. In groepsverband knutselen ze samen, leren ze een beetje Engels bij, kijken ze naar educatieve videos, bespreken ze bepaalde problemen in de wijk,... Een vrouwengroep is opgericht om de vrouwen in deze harde maatschappij weerbaarder te maken en ze maken ook allerlei spullen die dan verkocht worden. Ook is er binnen het centrum aandacht voor preventieve gezondheidszorg en alternatieve geneeskunde. Ceprook bevordert zonder enige twijfel de samenwerking en de solidariteit onder de mensen van Kantuta.

Wij hebben vooral samengewerkt met de kinderen en de jongeren. Het eerste contact met hen was fantastisch. Het werd ons snel duidelijk dat de mensen in Oruro even vriendelijk en warm waren als de andere Bolivianen die we de laatste dagen al gezien hadden. Maar de nacht viel over onze eerste dag in Oruro. Het werd heel snel donker en samen met de zon zakte ook de temperatuur razendsnel. We trokken al snel enkele kledingstukken over elkaar aan en kropen onder een paar cm deken.

De volgende dagen moesten we vooral aan het leven in Oruro wennen. Een ijskoude douche 's middags (want 's morgens was

het water bevroren), de charmes ontdekken van de minibusjes naar Oruro-stad, overdag in t-shirt van de zon genieten en vanaf 6 uur 's avonds het thermisch ondergoed bovenhalen... Maar al gauw gingen we evenveel en zelfs meer houden van deze stad als van het warme Cochabamba. Nadat we een beetje meer geleerd hadden over de werking van Ceprook en het leven in Kantuta, kon ons project uit de startblokken schieten (en dat laatste is wel met een hele grote korrel zout te nemen, want in Bolivia gaat alles nogal kalmpjes aan). We kregen de kans om te werken aan een project rond toneel met de kinderen van Kantuta. We werkten heel wat uren aan een poppenkast die volledig uit Boliviaans materiaal vervaardigd was. En als we dan eindelijk ons pronkstuk (dat nogal redelijk wankel aan elkaar zat) aan de kinderen konden presenteren, konden zij het vakkundig slopen (wat wonderwel bijzonder snel ging). Maar met zelfgemaakte poppetjes konden ze ook hun fantasie de vrije loop laten. Even dachten we dat we in een lagere school ergens in het Vlaamse landschap zaten te spelen met deze kinderen en dan plots werd het ons weer pijnlijk duidelijk dat deze kinderen niet dezelfde kansen hebben als hun leeftijdsgenootjes bij ons. Geweld in de familie, kinderen die ons voortdurend om een beetje geld vroegen, kinderen met een totaal onverzorgd gebit. Het zijn maar enkele dingen waar ik aan terugdenk. Het zijn herinneringen die heel moeilijk in een geheel te zetten zijn, maar die als kleine feiten elk op zich een blijvende indruk op ons maakten. Met de jongerengroep werkten we ook samen aan een toneelproject. Aan de hand van enkele thema's uit hun leefwereld (prille liefdes en de reacties van de ouders, alcoholmisbruik, pesten op school,...) werkten ze enkele stukjes uit. We waren met heel wat twijfel aan deze opdrachten begonnen, omdat we ons het

beeld vormden van Vlaamse pubers die bijzonder moeilijk te motiveren zijn. Maar onze inschatting was totaal verkeerd. De jongeren werkten met veel plezier mee aan alles wat wij voorstelden. Het is vreemd om te zien hoe mensen in Oruro op een totaal andere manier met elkaar omgaan. Hoe solidariteit daar nog steeds het overwicht heeft op individualisme. Het is een cliché, maar wij kunnen evenveel van ontwikkelingslanden leren dan zij van ons kunnen leren. We werkten ook met de kinderen en jongeren rond muziek. Wij konden vooral van de jongeren veel bijleren over de Zuid-Amerikaanse muziek, van traditionele Boliviaanse muziek op de panfluit, tot de Cumbia (Luc Steeno in het Spaans) naar de Boliviaans rock. In een zaal van Ceprook werd er ook door de jongeren een fuif georganiseerd, waarbij je naar goede Boliviaanse gewoonte enkel als koppel op de dansvloer kon staan. Onze voorlaatste dag werd er ook een muziek- en dansspektakel gehouden in openlucht. En dankzij de studenten geneeskunde die vorig jaar naar Oruro zijn geweest, was er iedere dag ook wel een voetbal- of basketwedstrijd op het nieuw aangelegde sportplein (al moest je er wel bijnemen dat de bal om de 5 minuten in de riolering donderde...). Mark leerde de jongeren en ons 'entre dos fuegos' aan (de Boliviaanse variant van 'tussen twee vuren'), een spelletje waar iedereen in Kantuta al gauw verzot op was. We gaven een namiddagje Engelse les, want het Engels dat de jongeren op school kregen was ondermaats. En we maakten ook een miss-verkiezing mee op een middelbare school, een jaarlijkse traditie in Bolivia. Enkele keren konden we ook het weeshuis voor meisjes in Oruro bezoeken dat samenwerkte met Ceprook. We werkten enkel middagen samen met de meisjes en werden ook steeds uitgenodigd voor het middageten. Meisjes zonder ouders, van 6

tot 18 jaar; in onherbergzaam gebied, in een weeshuis met heel gebrekkige faciliteiten (kapotte houten meubeltjes, kapotte toiletten, wassen in de koude buitenlucht). Maar meisjes die je iedere keer weer met een prachtige glimlach ontvingen en dankbaar waren voor het minste wat je voor hen deed. Er wordt wel eens gezegd dat mensen in ontwikkelingslanden blanken enkel als geldschietters zien. Deze meisjes bewezen voor mij het tegendeel. Zij verwachtten niets en de vriendschap die ze gaven was onbetaalbaar. Hoewel ik maar heel even bij ze kon zijn, leerden zij mij zoveel bij over dit leven. Als je over een onvergetelijke ervaring spreekt die je visie als toekomstig arts en als mens ingrijpend kan beïnvloeden, dan was dit voor mij zeker het geval. Kinderen die met zoveel onrecht worden geconfronteerd en wiens ogen toch steeds zo'n fantastisch geloof in de toekomst uitstralen. In België wordt er voor kinderen alles gedaan om alles volgens een perfect opvoedingsplan te laten gebeuren. Deze kinderen hadden, ondanks de vriendelijke mensen die hun 'moeders' waren in het weeshuis, hun leven zelf moeten opbouwen. Zij waren op zichzelf en op elkaar aangewezen voor het vormen van hun toekomst. En dan hadden ze nog een dak boven hun hoofd dat de meeste bedelende kindjes die in de straten van Oruro rondliepen niet hadden. Kinderen die door voorbijgangers als bedelende ratten worden gezien, terwijl ze op zoek zijn naar een beetje eten. Het doet je nadenken. Het doet je nadenken over Bolivia, maar het doet je ook nadenken over de rest van de wereld. Hebben wij dan niet de verantwoordelijkheid om ons niet alleen over onze kinderen zorgen te maken, maar ook over die kinderen die zovele duizenden kilometers van ons verwijderd zijn? Wanneer je van zo dicht met het leed van deze kinderen wordt geconfronteerd, dan kun je de ogen

niet meer sluiten voor hun problemen. Op een ijsskoude Oruro-nacht brachten we ook in de bergen tijdens de Bibora een mesa aan Pachamama (Moeder Aarde). Hierbij moesten we suikerfiguurtjes verbranden in een gemengde Christelijke-Inca traditie. De lamafoetussen die ook geofferd werden, hebben we maar gelaten voor wat ze waren. Eén met de goden, maar vooral één met de mensen. Heel eventjes waren de 2 gringo's uit België een beetje Oruriaan geworden... heel even maar.

Het evenement in Oruro is wel het jaarlijkse carnaval. Een dag waarop alle problemen in Oruro even worden opzij geschoven. Carnaval in Zuid-Amerika is heel wat anders dan carnaval in Europa en is nog steeds zeer sterk verweven met religie en cultuur. Hoewel het carnaval op 14 februari plaatsvindt, hadden wij de eer en het genoegen om een deeltje Oruriaans carnaval in ons midden te hebben. Marcos, de "concierge" van Ceprook was immers Diablo (verklede duivel) tijdens het carnaval van Oruro, een eer die slechts weinigen gegund is. Urenlange video's over het carnaval en het aanleren van de traditionele carnavaldans in de plaatselijke discotheek waren ons deel.

Tegen het einde van ons verblijf begon de sociale onrust weer heviger te worden. Ook in Oruro kwamen er grote protesten en op alle grote wegen tussen de steden kwamen er wegblokkades. Eventjes zag het er naar uit dat ons verblijf in Oruro wat zou uitlopen, maar plots was de wegblokkade naar Cochabamba verdwenen. Met heel veel pijn in het hart moesten we snel afscheid nemen van het koude Oruro met zijn inwoners die zo warm voor ons waren geweest en die ik ook zo snel mogelijk weer terug wou zien. De bus daalde weer af naar het tropische Cochabamba en enkele dagen later zaten we alweer op het vliegtuig. De eerste dagen en weken in België

Op inleefstage naar Bolivia

waren het moeilijkste, omdat de aanpassing niet zo evident is. Bolivia heeft vele dingen die heel moeilijk te aanvaarden zijn voor een Europeaan. Je ziet vele problemen waar je totaal machteloos tegenover staat. Problemen die je ook op televisie kan zien, maar die zo beklijvend zijn als je er van dichtbij mee wordt geconfronteerd. Maar van de mensen in Bolivia daar kan je alleen van gaan houden, daar is geen ontkomen aan...

Voor meer info:

Bartjacobs1982@hotmail.com

Ido31@hotmail.com

www.jint.be (extratime)

www.ceprokoruro.org

Op 4 december geven we ook nog uitleg over Bolivia tijdens de infoavond van het SWISS. Daar zullen we ons verhaal ook met foto's illustreren.

Frituur PATATINE
De Pintelaan 220 • 9000 Gent

Open Wo-Do-Vr-Za: 11u tot 14u & 16u30 tot 23u
Zo: 16u30 tot 23u
Gesloten op maandag en dinsdag

A large, stylized, black letter 'P' with a dot on the bottom right, serving as a logo for Peter Leysen.

Peter Leysen

VERZEKERINGEN

verzekeringmakelaar voor
medische beroepen

Zandstraat 257/1 - 8200 (St-Andries) Brugge

Tel : 050/323338

Fax : 050/321077

E-mail : pl.verzekeringen@wol.be

Waar is het schild gebleven?

De laatste tijd is er heel wat te doen geweest met enkele andere clubs.

Misschien dat het eens tijd is om duidelijkheid te scheppen over de stand van zaken van onze relatie ten opzichte van andere FK-kringen.

Laten we beginnen met het FK-praesidium zelf.

Hierover geen slecht woord vermits zowel Hansj als Maxence ons nauw aan het hart liggen en het huidige praesidium nog steeds bijstaan met raad (en een beetje daad). Ook Hans Vice is een grote hulp voor ons en voor Lien, waarvoor dank. De relatie met het FK is zelfs al zo goed dat Thomas Web er steeds meer en meer tijd doorbrengt om de weg te effenen naar zijn nieuwe praesidiumpost volgend jaar.

De Wina noemt men wel eens een homoclub. Hun senior is dat in elk geval niet, vraag maar aan Veronique van derde kan.

Wat het VTK betreft: veel jongens.

't Zijn wel burgies, maar om de woorden van uw secretaris te gebruiken; "in het VTK zijn ze vriendelijk, daar is nu echt eens niets op aan te merken, gewoon goeie gasten". Tja, en als Pieter dat zegt, zal't wel zo zijn zeker. (nvdr: hun praeses is echt wel een sjoesjoeken, is't nie Evi?!)

Dentalia en 't VGK zijn altijd vrienden geweest, met zelfs extra sterke banden ten tijde van Jacob. Ook nu is dat nog steeds zo (nvdr: Domie heeft een oogje (gehad) op Margo en Vicky houdt via Dries de band levend die Leen destijds verbroken heeft, ook Ruth deed in eerste kan mee aan medicodentalieuze interacties ;-)). Ook

met de Farma zijn we dikke vrienden (tenzij ze ons een vat aftroggelen met de voetbal).

Wat het VEK betreft zijn de meningen nogal uiteenlopend, lees anaal kanaal voor update. Maar ook hier geldt opnieuw; iedereen is onze vriend.

Waar ik eigenlijk met dit ganse verhaal naartoe wil, is het VBK, oftewel de Vlaamse Biomedische Kring. Wanneer het ene praesidiumlid zorgt voor een verzuring van de relaties is er wel een ander dat de banden weer aanhaalt. Margo, Pieter, Heidi, Jeroen, ... de voorbeelden zijn legio.

De plooiën waren eindelijk min of meer gladgestreken, en dan gebeurde dit: 't Was een druilerige maandagnamiddag. Pieter DN en Lien hadden niets beter te doen dan computerspelletjes te spelen in de permanentie (nvdr: want daar dient ze voor). Ze liepen beiden nogal simpel, getuige

hiervan de rare, giechelende telefoontjes waarmee ze Margo bestookten. Plots hoorde Lien iemand roepen; "help, help, er valt iemand flauw" (nvdr: niet "help, help, kan er iemand helpen?" zoals we leren bij EHBO). Zoals het een goed getrainde EHBO'icus betaamt, snelde ze naar de plaats van het gebeuren. Er was helemaal niemand. Verward keek ze nog eens rond. Ondertussen werd Pieter in de permanentie overvallen en in bedwang gehouden door een bende biomedische schachten (nvdr: ja, die lelijke). Ondanks zijn moedig verweer en de rake klappen die hij enkelen verkocht, slaagde hij er niet in te verhinderen dat die snodaards met ons schild aan de haal gin-

► Waar is het schild gebleven?

gen. Pieter en Lien zinden op wraak en bel-
den Margo met de vraag of ze hun kot in -
1K6 mochten binnenvallen en de boel kort
en klein slaan. Een radicale "njet" was het
antwoord. Er is al zoveel oorlog, laten we
de zaken oplossen als volwassenen en ons
niet verlagen tot dergelijke praktijken. Aan
een subtiel wraakplan was ze echter wel
bereid mee te werken... Totdat 2 dagen
later haar gsm rinkelde (nvdr: was dat lang
geleden), weliswaar nog niet polyfoon. En ze
te horen kreeg dat het VBK-schild even-
eens was gestolen. (nvdr: Gent is een
gevaarlijke stad) Boontje komt om z'n loon-
tje, ware het niet dat het VGK hier voor
niets tussenzat.

Vervelende zaak; zullen ze het oplossen als
grote mensen of moet er toch een vat
gegeven worden in ruil voor het schild?

Zoals reeds eerder gezegd; elke kring is
onze vriend, ook 't VBK, niet waar Heidi?

Ondergetekende,

Een praesidiumwatcher

Enkele bedenkingen die de redactie heeft
bij het lezen van deze verzameling zinnen:

1) Heeft Lien op maandagnamiddag geen
vaste "Z-lijn namiddag"? ... Ik, Leen, ben
namelijk elke maandagnamiddag in
opdracht van onze gezamenlijke promotor
een database aan het maken. Ik dacht dat
Lien elke maandag naar de nierdialyse
moest ofzo maar blijkbaar speelt ze mini-
golf in de permanentie. Afijn, 't moet ook

gebeuren zeker?!

2) Waarom snelt Pieter DN niet mee naar
buiten als er om hulp geroepen wordt? Dit
verzuim kan levens kosten... Ik denk dat
het kwartet Versichelen, Rolly, Coppens en
Mpotos hem best nog eens apart neemt!!

3) We zijn ons schild dus kwijt ... kan het
niet bij de gsm van Francis of de velo van
Margo liggen?!

4) Kan Heidi hare vent niet zelf op een pint
trakteren? Moet heel het VGK daar echt
mee voor opdraaien?

5) Het VBK heeft zijn kot op -1K6 zeker
niet gestolen, diep onder de grond om de
mensen zo weinig mogelijk te kunnen
ambeteren.

6) De wereld is omzeep

7) Meer sterke verhalen in het februari-
spiegelke!! Is uw oma vermoord door een
oudstrijder? Werd uw hamster door
inbrekers verdoofd? Was u getuige van een
brutale roofmoord op de groentenwinkel
van de Pakistaan op de Zwijnaardse? Heeft
u een drenkeling tot leven gereanimeerd en
heeft hij u achteraf in zijn verwardheid
bont en blauw geslagen? Of noemt u Oen
Cathenis en wilt u ons meer vertellen over
de traumatiserende aard van uw geboorte
en de weerslag daarvan op wie u nu bent?
Laat het ons weten!

Vroeger had ik haar, nu ben ik...

Kalender

1/12	19:00	Aud C	Studium Generale 3e kan & 1e proef
1/12	21:00	TAP6	Quiz-avond
2/12	17:00	Faculteitszaal	Faculteitsraad
2/12	19:00	TAP6	SWISS-vergadering
2/12	20:30	Aud D	Filmavond derde kan (deel 1)
3/12	08:00	TAP6	Tropical night
3/12	20:10	GUSB	IFK - 1ste ronde volleybal heren
4/12	19:00	AUD OK3	Info-avond INLEEFSTAGES
4/12	21:15	Aud F	Filmavond 3e kan (deel 2)
8/12	18:30	STC	Benefiet 'vivre en amour'
8/12	21:00	TAP6	Gezelschapspelletjesavond 2e kan
8/12	21:30	GUSB	IFK - 1ste ronde basketbal heren
9/12	20:00	Kristallijn	Schaatsavond Kristallijn
10/12	12:00	3K3	Beleidscel
10/12	20:00	GUSB	IFK - 1ste ronde volleybal dames
12/12	08:00	TAP6	Holland Night
15/12	19:00	TAP6	SWOP-vergadering
15/12	19:30	Artevelde	Workshop rond sparen en beleggen
17/12	12:00	3K3	Opleidingscommissie
17/12	20:30	ICC	Massacantus
17/12	21:00	GUSB	IFK - 1ste ronde minivoetbal heren
13/1	12:30	3K3	Stagecommissie
14/1	12:00	3K3	Beleidscel
30/1	17:00	La Plagne	Skivakantie
10/2	20:00	Salamander	Cantus
11/2	12:00	3K3	Beleidscel
11/2	19:00	Aud C	Studium Generale 3e kan & 1e proef
16/2	08:00	--	Sneeuwspiegelken
16/2	19:00	TAP6	SWOP-vergadering
17/2	12:30	3K3	Stagecommissie
17/2	20:00	Aud D	VGK-FILMAVOND
18/2	12:00	3K3	Opleidingscommissie
20/2	22:03	Wippelgem	Galabal
26/2	19:00	Aud C	Studium Generale 3e kan & 1e proef
4/3	21:30	Twieoo	Jaarfuif 1ste Kan
5/3	20:00	Salamander	Oudercantus
8/3	08:00	--	Maartspiegelken
8/3	19:30	Aud 2	Paasshow
10/3	12:00	3K3	Beleidscel

Uw Sandwichbar & IJsbar

TAKE A BITE

Zwijnaardsesteenweg 488

9000 Gent

tel. & fax 09/222.43.17

Open van maandag tot vrijdag van 9 tot 18.00 uur

WAAROM GOLF?

- *je kan het op elke leeftijd aanleren
- *rustgevende sport ,steeds in een groene omgeving
- *je kan het spelen met de ganse familie
- *je kan deze sport beoefenen : gans je leven,overal ter wereld , op vakantie.

WAAROM GOLFSCHOOL GENT?

- *goede bereikbaarheid
- *goede infrastructuur : driving-range met 40 afslagplaatsen,putting green,approach ,bunker
- *drie professionele leraars , elke dag van de week
- *clubhouse met restaurant en vergaderzaal
- *ruime parkeergelegenheid
- *mogelijkheid tot behalen van Golfvaardigheidsbewijs.
- *gevolde wedstrijdkalender.
- *aansluiting bij KBGF en VVG

.Bij de Golfschool Gent geniet u van een vip-behandeling aan democratische prijzen.

Laat niet na contact op te nemen voor verdere informatie :

Golfschool Gent
Keiskantstraat,5
Gent
Tel: 092162848
Fax:092162846
e-mail: info@golfschool-gent.be

Nieuwe anti-depressiva

Deze zomer verscheen in de New Scientist een bizar artikel ivm handenarbeid.[1] Het bleek dat wat mijn grootvader altijd gezegd had ("ge krijgt er eelt van", "ge wordt er blind van", ...) allemaal geen waar was en dat het eigenlijk zelfs positief was. Jaja, masturberen zou zelfs prostaatkanker kunnen vermijden. Dus een genot-therapie ter preventie van een van de meest prevalente kankers!

Het was een Australisch team, onder leiding van Graham Giles van The Cancer Council Victoria in Melbourne dat met de resultaten naar buiten kwam.[2] Ze hadden 1079 mannen met prostaatkanker naar hun seksuele gedrag gevraagd door middel van een vragenlijst en hadden dat ook gedaan bij 1259 gezonde mannen van dezelfde leeftijd. De conclusie van de studie was dat hoe meer een man ejaculeert tussen 20 en 50, hoe lager zijn risico wordt op prostaatCA. En vooral in de leeftijdsgroep van 20 tot 30 moet er goed met de vuisten gewerkt worden... zij die meer dan 5 keer per week ejaculeerden, hadden 1/3 minder risico om een agressieve prostaatkanker te ontwikkelen.

Vroegere studies hadden echter het tegendeel aangetoond, dus moesten we op zoek naar de reden van dit schisma. Waarin die oude studies verschilden was dat deze ejaculaties geteld hadden, na alle vormen van seksuele activiteit en vooral na geslachtsgemeenschap. En daarbij kwam men dan tot een verhoging van het risico op prostaatscarcinoom met 40 procent. Volgens het onderzoeksteam worden deze hogere aantallen maligniteiten veroorzaakt door de infecties die men kan oplopen bij seksueel contact.

Maar... wat is nu eigenlijk de reden van dit heuglijk feit? De onderzoekers veronderstellen dat een ejaculatie niet alleen het semen naar buiten brengt, maar daarmee ook de carcinogenen die zich opstapelen in de prostaat. Studies bij honden tonen dat carcinogenen zoals 3-methylcholanthreen zich in hoge concentraties in prostaatvocht bevinden. Het zou kunnen dat de verminderde incidentie aan borstcarcinoom na borstvoeding aan een soortgelijk fenomeen te wijten is.

Een ander artikel dat een jaar eerder verscheen in hetzelfde tijdschrift liet ons weten dat zaad als anti-depressivum kan gebruikt worden [3]. De onderzoekers in deze studie, onder leiding van psycholoog Gordon Gallup van de State University of New York, kwamen tot de conclusie dat vrouwen die regelmatig in direct contact kwamen met semen minder depressief waren. De onderzoekers denken dat dat te maken kan hebben met gedragsbeïnvloedende hormonen die via de vagina uit het semen geabsorbeerd worden.

Om tot die resultaten te komen hebben ze 293 vrouwelijke studenten in groepen verdeeld, op basis van condoom-gebruik bij hun partners en hen dan beoordeeld volgens de Beck Depression Inventory (≥ 15 = matig depressief) [4]. Het team vond dat studentes wiens partner nooit een condoom gebruikten gemiddeld 8 scoorden. Als de partner altijd een condoom gebruikte dan scoorde de studente gemiddeld 15. Als er een langer interval was sinds de laatste keer dat ze seks hadden dan waren de vrouwen die zelden of nooit met condoom seks hadden relatief veel neerslachtiger. Bij zij die altijd een condoom

gebruikten was er geen verschil in de tijd! Partners van condoom-gebruikende mannen toonden zelfs meer zelfmoordneigingen dan de andere groep.

Uiteraard werden andere factoren uitgesloten. Het had namelijk gekund dat alles te verklaren was door stabiele relaties of pil-gebruik of wat dan ook, maar nee, geen van deze factoren had een significante invloed op de onderzoeksresultaten.

Nu is de grote vraag natuurlijk of orale seks even goed is. Volgens de onderzoekers is daar een goede kans voor. Steroïden in anticonceptiva overleven de gastro-intestinale tractus, dus waarom zouden de steroïden en andere chemische stoffen in semen dat niet doen?

En als dat zo is dan kunnen we een nieuw soort anti-depressivum op de markt brengen. We brengen al pillen op de markt gemaakt uit de urine van zwangere vrouwen, waarom dan de mannen ook geen vocht aftappen om pillen van te draaien? Om prostaatkanker te vermijden moet de ejaculatie toch gebeuren zonder seksueel contact, dus vanaf nu alle mannen alle dagen verplichten een potje te vullen en binnen te brengen, waarna de nodige infectie-screeningen gebeuren, het product in een gelule geperst wordt en een label krijgt. Bio-product, van loslopende mannen.

Maar wat voor gebrek aan marketinginzicht zou het zijn als we hier al ophouden. Ons favoriete tijdschrift titelde in oktober van dit jaar nog op zijn website "Coffee makes sperm speed up" [5]. Volgens Braziliaanse wetenschappers zou cafeïne een middel kunnen zijn tegen infertiliteit bij

mannen. De motiliteit van het sperma zou hoger liggen bij mannen die koffie drinken dan bij mannen die er zich van onthouden. Qua hormonen en andere blijft alles gelijk, dus onze anti-depressieve werking blijft verzekerd. En wat heeft dat nu met marketing te maken, hoor ik u al vragen? Wel, tegenwoordig hebben we van veel medicatie snel-werkende 'instant' producten op de markt. Misschien werkt semen met sneller sperma ook sneller, dus hebben we het ultieme middel gevonden: een snel-werkend anti-depressivum, werkt binnen enkele seconden na inname!

Dr. Nonsense

Referenties:

- [1] Masturbating may protect against prostate cancer - New Scientist 16-07-2003
- [2] Sexual factors and prostate cancer, BJU International, vol 92, p 211
- [3] Semen acts as an anti-depressant - New Scientist 26-06-2002
- [4] Beck Depression Inventory : <http://www.fpnotebook.com/PSY84.htm>
- [5] Coffee makes sperm speed up - New Scientist 14-10-2003

The night of the Proms

Iedereen ervaart de zaken anders, mijn verslag is dan ook niet echt objectief, maar rondvraag en commentaar leerde dat er toch enkelen zijn die mijn mening delen... Anyway, hier komt het:

Na de gebruikelijk chaos "waar is de bus?", "zijn er nog kaarten?", "er is geen plaats meer"... kwam de rust (maar niet voor lang). Een uurtje op de bus zou moeten volstaan om de kater te overwinnen van het spetterende feestje in TAP6 de avond voordien, zodat we ons dan vol enthousiasme zouden kunnen smijten tussen de andere joelende, zingende en vlaggen zwaaiende studenten in een volgestampt Antwerps Sportpaleis. Die rust kwam er echter niet, omdat iets in mij mijn interne volumeknop had vergeten afzetten, waardoor mijn eigen decibelproductie mezelf en het achterste deel van de bus willens nillens van het nodige gekwetter en gezang voorzag.

Het concept van de proms is alom gekend (voor zij die net geïmmigreerd zijn uit Barbados: klassieke muziek met een groot orkest en dirigent, afgewisseld met swingende hedendaagse (of iets minder hedendaagse) pop, aaneengepraat door een blonde krullenkop en bijgestaan door een orkest, dat tevens ook spectaculaire (ahum) dansjes met een ingewikkelde choreografie uitvoert). Ook het jaarlijks gevecht om een lampje te bemachtigen zal de trouwe promsganger niet geheel vreemd zijn. John Miles zette in, nadat Karl Huybrechts (inderdaad, de eerder genoemde blonde krullenbol) eerst enkele van zijn standaard -tevens volledig onspontane-grappen op ons had afgevuurd.

Vervolgens: klassiek, En Vogue, klassiek en meer klassiek, een Chinese (jawel, helemaal vanuit China gekomen, om gitaar te spelen), voor de verandering nog wat klassiek,... Tegen die tijd hadden Lien, Leen en ik er genoeg van om tussen de stinkende, joelende, sigarettenrokende lijven van niet eens knappe gasten te staan, waarop we de wijze beslissing namen iets meer aan de kant te gaan staan (tevens dichterbij de bar, maar dit geheel ter zijde (remember de nog niet verwerkte kater van de dag voordien). Een fantastisch spektakel konden we daar van dichtbij aanschouwen: de efficiëntie van het EHBO-team... Ik zou er niet graag flauwvallen, maar gelukkig hadden we toch Mpotos in onze eigen rangen. Mijn persoonlijk hoogtepunt die avond was echter het bierbekervoetbal, waarmee Lien en ik toch enkele minuten voor ons eigen amusement instonden. Snel volgde de pauze, oef, we waren half weg (wist ik, naïeve ik, veel dat de tweede helft precies nog drieënhalve keer langer zou lijken dan de eerste).

In de pauze leerde ik zelfs iets bij: de uren dat een Vekker slaapt, stemmen niet overeen met die van een vgl'er. Niet compatibel, jullie zijn gewaarschuwd. Lees anaal kanaal.

Na de pauze: INXS, Toto en Natalia, met daartussen natuurlijk de nodige (naar mijn bescheiden mening eerder onnodige) klassieke stukken. Kleine kanttekening trouwens bij het optreden van Natalia: ik had ook liever een andere verrassingsact gehad, maar eerlijk is eerlijk: Natalia heeft een goeie stem. En ze mag dan wel niet de leukste liedjes zingen, het commerciële product zijn van VTM of een dik gat heb-

► Night of the Proms

ben (we kunnen samen een club oprichten), toch vind ik het nogal laag bij de grond dat men haar zo aan het uitjouwen was. Had ik haar stem, ik werd cantor.

Na wat voor mij een eeuwigheid leek, volgde "Land of Hope and Glory", het einde was in zicht... Nog de nodige bedankingen met de gebruikelijke bloemen, 'Hey Jude" en eindelijk gingen de lichten aan. 't Was voorbij!!! Een zoektocht naar de bus en dan weer een uurtje om te reposeren. Deze keer was ik iets stiller, 'k was aan het schrijven.

Het vat in de Vagant was het hoogtepunt van de avond (niet te veel volk, maar wel

schoon volk), maar heeft voor mij niet te lang geduurd ('k ben een beetje saai en 'k heb soms les of stage 's ochtends)... Lees anaal kanaal.

Ieder jaar opnieuw zeg ik dat ik nooit meer naar de proms ga, ieder jaar opnieuw vang ik dan toch vol goede hoop en positieve verwachtingen de eerste zinnen aan "... music was my first love, and it'll be my last...". Hou ik me volgend jaar aan mijn woord, of sta ik daar weer? Only time will tell... Slaapwel x

Guess who...

Foesbal

We schrijven maandag 17 november 2003. In hun meedogenloze weg naar een nieuwe titel trof The Saxo in een tot de nok gevulde sportarena, Jacob en zijn zootje ongeregeld. Deze avond viel er voor de gokfanaten onder ons heel wat geld te rapen; bij de bookmakers stond Jacob en zijn team maar liefst 1000 tegen 1 en dit ondanks de afwezigheid van Saxo's sluitstuk Jean-Marie (Francis 3e kan), die in extremis opgeroepen was voor een interland met Zanzébar. Het was fils à papa (Daan De maeseneer 1e proef), ook weleens het stofzuigerke genoemd, die die avond de netten moest proper houden, iets wat hij niet onaardig deed. Ook Geiten foef (Heidi Debels, ook in te huren op al uw feestjes en rouwtafels als Anastacia-imitatrice) ontbrak op het appèl wegens dringende seksuele bezigheden. Zelden Joris (Vermassen, de eerste praeses sinds jaren die sprekend op Jan Bardy gelijkt, respect man!) met zo'n smile naar de les zien komen!

Maar goed alle gekheid op een stokje, U wil een wedstrijd verslag, wel hier komt ie! Jacob startte furieus met een schot uit de tweede linie...meters naast; de toon was gezet! Meteen reactie uit het Saxo kamp, onder leiding van Bouncing Bainz (Nog altijd jagend op het titeldiner bij de comme chez soi, in het Antwaarps ook wel eens de 'zoals bei de swa' genoemd) trof Saxo al bij zijn eerste aanval raak. Het beloofde weer een zotte avond te worden. Het publiek riep om meer; het bier vloeide zowel bij spelers als supporters rij-

klijk en op het ritme van Monster Truck Driver schakelde de Saxo nog een versnelling hoger.

Ons Moeder (Gerben Vandermeiren - passief 3e kanner) kwam ook haar patatje meesteken en Johny Turbo (Bert Masureel, 1e proef), die zijn lief heeft leren kennen in Dancing High Street in Hoogstraten rondde het prachtig voorbereidend werk van Lul (Ben Knippenberg, u allen bekend) op eikelkampse wijze af.

Het bleef doelpunten regenen en in een mum, mum, mum van tijd, tijd, ijd stond het 6-0 in het voordeel van de Saxo. Uit pure frustratie, begon Jacob warempel de hem nog resterende haren van zijn hoofd uit te trekken. Zijn voorhoofd werd er zowaar nog groter van (misschien kan hij nu stilletjeaan toch eens proberen mee te dingen naar de Ben Crabbé-imitatie prijs.) Uit medelijden met het syfilitiede (tertiair gedorie!!!) kankerpatiëntje, besloot fils à papa eens opendeurdag te houden (iets wat ook Margo niet onbekend is, maar dan heel anders).

Jacob nam het geschenk met beide handen aan en na tien maal voor honderd frank, had ie eindelijk 2 ballen in het lege doel gedeponerd: 6-2. Na 50 minuten 37 seconden was het eindelijk rusten geblazen: tijd voor het geheime wapen van de saxo. 8 viëtnamese masseuzes kwamen het sportcomplex binnengestormd en prepareerden onze helden voor episode 2 van het succesverhaal.

Bloody Foef (Isabelle Debergh, 1e proef), al een hele match het toppertje van de Saxo, deed in tegenstelling tot wat iedereen zou

denken, de tegenstander bloeden, en de eerste gewonden waren al langs de zijlijn op te rapen.

Vervolgens schakelde De Saxo over op Madrileens controlevoetbal, en speelde rustig de wedstrijd uit : 15-4 ...

En toen gebeurde het: was het het overmatige alcoholgehalte in zijn bloed, was het zijn slechte haardag, was het de afgunstige blik in de ogen van Jacob of was het gewoon die bal op zijn neus die bij den Mike (Christophe Snauwaert, 1e proef) de stoppen deed doorslaan? Luidkeels roepend : " dees is ier gene makadam", viel hij zowaar

het meest onschuldige schepsel op heel het plein aan. Met zijn zware rechtse schopte hij de keeper van Willem-Jan Acous team richting spoedgevallen. Moge u allen gewaarschuwd zijn: don't mess with den Mike. Uit angst voor verdere rellen werd de match afgefloten en verbroederden de sterren van de saxo met hun supporters voor wat nog een lange nacht zou worden....

De mannen van de saxo

RESULTATEN

3-Nov	FC de Saxo 6 - 4 Patrick en de Fruitmand Johny Lingus 6 - 6 Team Koen Gorleer
5-Nov	De Vadsige Vetzakskes 9 - 10 Elke & The TTT Corps FC Mictie 4 - 7 Team Niels Peters
12-Nov	Team Roel de Smet 5 - 4 Team Bart Vanderkhove Team Thomas de Sitter 6 - 6 Team Luis Marquez
17-Nov	Team Wouter Huvenne 21:30 Johny Lingus Team Willem-Jan Acou 22:30 FC de Saxo
19-Nov	Team Koen Gorleer 6 - 7 De Vadsige Vetzakskes Patrick en de Fruitmand 8 - 5 FC Mictie

Gelieve jullie uitslagen steeds consequent, plichtsgetrouw en met het kleinst mogelijke tijdsinterval naar de desbetreffende verantwoordelijken van het groooote praesidium door te sturen. Times New Roman, lettergrootte 12 en interlinie anderhalf. Hartsjtikke Bedangt!

Het kerstverhaal

Het kerstverhaal zoals het echt gegaan is. Het jaar nul, 24 december, ergens in het Oosten.

Een man en een zwangere vrouw banen zich een weg door een moeras dat 23 keer dretziger, vuiler, gevaarlijker en groter is dan het verdronken land van Saeftinghe. In hun voetspoor Collageenvazel den Ezel (beladen met Special K van Kellogg's en Fanta Pomelo) en een sherpa (zeulend met musketons, klimhaken, leeftouwen en zuurstofflessen, je weet nooit of je een Apenijn tegen komt). Al 7 uur zijn ze onderweg. De provinciegouverneur had op een volkstelling aangedrongen om zijn geboortebepelingsbeleid te evalueren en de nieuwe statistieken naar het NIS te kunnen doormailen. Jef en Marja hadden veel over voor de provinciegouverneur (die de zoon is van de neef van de weduwe van de bakker wiens schoonbroer de spermadonor is die hen geholpen heeft hun kinderwens te vervullen nadat Jef op brutale wijze gecastreerd was tijdens een voetbalmatch van FC Nazareth tegen RSC quatar 3 jaar geleden) Het weer zat tegen ; mist, hagel, nevel, sneeuwbuien en ijzel, werkelijk alles waren ze op de 25 km die ze al afgelegd hadden tegengekomen. De gynaecoloog avant-la-lettre had uitgerekend dat het kind op 30 december ter wereld zou komen, tegen dan zouden ze wel al terug op hun appartement zijn. Maar door het urenlange wandelen (Jef dreef geregeld het tempo wat op) en de zwaartekracht die onlosmakelijk met deze orthostatische toestand verbonden is (de ezel vertikte het de hoogzwangere vrouw op zijn rug te nemen, en je weet hoe koppig ezels kunnen zijn) werd het voor Marja steeds zwaarder. Toen ze de steppen naderden voelde Marja

een pijscheut in haar onderbuik, ze besloot wijselijk niets tegen Jef te zeggen, hij zou haar toch maar flauw vinden. Hoeveel keer had ze bij het timmeren in de praktijk niet te horen gekregen dat een vrouw ballen aan haar lijf moet hebben en niet bang moet zijn van een splintertje of een verstekboor. Na 5 jaar huwelijk wist ze het allemaal wel al. De avond viel en ze waren nog meer dan 38 km verwijderd van het basisschooltje waar de telling plaats zou vinden, voor Marja reden genoeg om het op een zagen te zetten. Ze vroeg de sherpa om een paar keer luidkeels te gapen en te zuchten. Zelf ging ze poeslief naast haar echtgenoot lopen en probeerde ze voorzichtig te vragen of hij het misschien niet een klein beetje een bijna goed idee vindt om eventueel bij een huis aan te kloppen en een paar uurtjes te rusten. Onverwacht stemde Jef hiermee in, hij zag een voetmassage wel zitten. Na 3 kwartier en 3 pijnlijke krampen verder, bereikten ze een eerste huis. Jef klopte aan, geen reactie ... nogmaals, toen ging er een licht aan op de eerste verdieping. Een obese man haakte zijn onderste buikplooï achter de venstertablet en hing zijn hoofd uit het raam. Toen Jef om wat gastvrijheid vroeg en naar zijn zwangere vrouw wees die ondertussen puffend op de grond lag (wat hij zelf nog niet gezien had) kreeg hij een hele resem scheldwoorden naar zijn hoofd geslingerd... er zaten er een paar tussen waarvan hij dacht dat hij ze moest onthouden. Hij vroeg de man die nog eens te herhalen terwijl de sherpa zou noteren. Marja had te veel pijn om door te gaan. De rug van de sherpa leek Jef een logische oplossing. Wel jammer dat ze daardoor de musketons, klimhaken en bergbotinen

moesten achterlaten, maar ze hadden geen andere keuze, Jef kon het materiaal toch onmogelijk zelf dragen. Hij had al een wandelstok vast aan de contralaterale kant van zijn heupprothese. De wijze Hubertus, de profeet uit het dorp, had gezegd dat hij op die manier de prothese het minst belast. Na 3 minuten begon de sherpa te hyperventileren ... " ga daarmee naar den oorlog " dacht Jef. Hij reikte de sherpa de lege zak Kellogg's aan (hij had vroeger zoiets gehoord van zuurstof en ne zak en ademen) Daarna besloot hij al zijn goed karakter samen te rapen (zolang kon dat niet duren) en even alleen verder te lopen naar het huis in de verte, als ze ook daar afgewezen zouden worden, konden ze nog altijd een kamp bouwen op de plaats waar hij Marja en de sherpa had achtergelaten. Toen hij na een half uurtje terug was, stelde hij geërgerd vast dat Marja en de sherpa de laatste fles fanta pomelo gezellig leeggedronken hadden. Met die glycemie kunnen de 2 gerust 5 kampen bouwen besloot Jef en hij gaf hen het bevel aan het eerste kamp te beginnen. De sherpa ging op zoek naar takken en bladeren, Marja deed maar wat alsof. Volgens haar logboek kwamen de krampen het laatste uur om de 8 minuten. Toen ze dit aan Jef mededeelde besloot die een vaginaal toucher te doen. Nadat ze zich verzekerd had van de afwezigheid van de sherpa en de ezel spreidde ze haar benen wijd open. Conclusie ; 3 cm opening, weke baarmoederhals en geen stuitligging. Mooi, dacht Jef ! Marja werd onstlagen van enige verdere activiteit. De sherpa kwam terug met takken, bladeren, 2 struiken, 4 bussels stro en wat houten planken ... in zijn zog Jos den Os en Piere de Stiere. Meegelokt uit een boerderij wat verderop. Collageenvezel den Ezel, hij had het beste al gehad, hinkte wat achterop. Jef nam zijn stekskes en stak een kampvuurtje aan. Marja warmde

er haar door Raynaud's aangetaste winterhanden en voeten aan. Ook de ezel kwam er gezellig bijzitten. Jef hielp even bij het afwerken van het dak. Met dit onweer had het iets van dweilen met de kraan open. Van de houten planken maakten ze een voederbak voor de os, de stier en de ezel. Jef voerde een controle vaginaal toucher uit en besloot dat het met de 5 cm opening tijd was om de vliezen te breken. Steriliteit was ver te zoeken, maar nood breekt wet dus met een klimhaak zou dat ook wel gaan. " Toch goed dat we nog één hebben meegenomen " dacht Jef. De volgende 3 minuten kon Marja enkel nog " fff, fff, woe, woe , fff " uitbrengen, Jef beval haar wat stil te zijn voor Jos en Piere die ondertussen al naar dromenland vertrokken waren. De sherpa graafde een afwateringsnetwerk omdat de leegloop volumineuzer was dan verwacht en de helling waar het kamp op gebouwd was, achteraf bekeken, niet zo goed gekozen was. De weeën kwamen nu om de 3 minuten bij 9 cm opening ... " 't is tijd " besloot Jef. Hij vroeg Marja vriendelijk doch dringend in de juiste positie te gaan liggen (de techniek kende ze al van bij de prenatale kine). Collageenvezel den ezel maakte op eigen initiatief Jos den Os wakker en probeerde hem met handen en voeten uit te leggen dat hij het zweet van Marja's voorhoofd moest gaan likken omdat ze geen Cleenex'en bijhadden. De sherpa werd geblinddoekt en kreeg de taak Marja te ondersteunen. Marja was sterk maar schreeuwde wel heel hard voor dit uur 's nachts. Jef zag de grote fontanel al, later stond het hoofdje, een episiotomie leek hem niet aangewezen, gelukkig wist hij hoe hij de schoudertjes moest ontwikkelen zonder al te veel schade aan te richten. (hij was de oudste uit een gezin met 8 kinderen en had al de bevellingen van dichtbij moeten meemaken van zijn pa, zo zou hij pas een echte vent

worden) Na 50 minuten kwam een schreiend kind ter wereld, Jef sneed de navelstreng door met zijn Stanley-mes en wikkelde het kind in zijn jas (zelfs al had het ook in zijn kous gepast) . Hij beval de sherpa zich bezig te houden met de nabevalling (er moest nog een hoop rommel uitkomen) . Nadat hij de apgar score berekend had, vleide Jef zich naast Marja neer en vroeg haar te stoppen met wenen en of ze het eens over de naam zouden kunnen hebben. Petrus, Jeremia, Zucharia... het compromis werd Jezus... Jezus Christus (rare familienaam als je weet dat Jef "Van Vlierberghe" noemt maar ja, hij is dan ook niet de biologische vader) Het was al na middernacht dus er werd 25 december van het jaar nul genoteerd als geboortedatum. Na een stemming die op 2 tegen 1 eindigde, besloten de dieren in het kamp hun voederbak af te staan aan het kleine ukje...zo moesten ze al niets meer van de

geboortelijst gaan kopen. Jezus werd in z'n bedje gelegd en bedekt met stro. Jef vervloekte de stier dat hij geen koe was en ging dan maar bij Marja zelf wat melk afcolven. Die was ondertussen in slaap gevallen. Rond 4u was de rust in het kamp teruggekeerd. Tegen de ochtend werd het gezelschap op brutale wijze gewekt door 3 voorbijgangers ; ne zwarten, ne dikken en ne langen. Ze excuseerden zich voor hun luidruchtige passage, lieten hun proviand, wat myrre, goud en wierrook achter en feliciteerden de sherpa en de vrouw met de geboorte van hun zoon. Reden genoeg voor Jef om de Piere de Stiere op hen los te laten. Het trio rende de weidse vlakte in, Piere liet begaan (nog te moe). En zo ging het er 2003 jaar geleden aan toe in het verre oosten.

UW DICHTSTE BEENHOUWER :

KWALITEITSSLAGERIJ
VAN ACKER Carlo - D'HOOGHE Anne-Marie

Broodjes vanaf 1.5 euro

*Van maandag tot zaterdag doorlopend open
van 7 tot 19 uur
Zondag gesloten*

Galglaan 91 — 9000 Gent - Tel.: (09)245 53 29

Richting U.Z. ; hoek Pintelaan – Galglaan (naast Q 8)

Het SWOP naar Maastricht

Maastricht 11-12/11/2003

We schrijven voorjaar 2003. Het komt ter onzer oren dat de Maastrichtse geneeskundefaculteit de Gentse studenten wil uitnodigen om kennis te maken met haar onderwijssysteem. We gaan daar niet zonder enige gretigheid op in. Van onze noorderburen werd immers hét Nieuw Curriculum afgekeken. Nieuwsgierig om te zien of alles daar (wel?) van een leien dakje loopt... Met zijn vieren stappen we uiteindelijk de trein op die miezerige novembermiddag. Jelle, Femke, Stefanie en Amélie naar Maastricht!

11/11 20u

Aankomst in het station. Onze Nederlandse gaststudenten wachten ons op en nemen ons mee de stad in. Gesjellig, want vandaag is het de elfde van de elfde. De wapenstilstand betekent bij ons zowat het toppunt van plechtigheid; vlaggen en wimpels, hymnen uit veteranenborst opwellend, bloemen en kransen... In Nederland wordt dan net het begin van het carnavalseizoen gevierd en dat hebben we geweten. Wij wagen ons dan ook aan een rondje hossen in het café met de plaatselijke prinsen.

12/11 7u

Vroeg de veren uit, boterhammetje eten en naar de universiteit voor een lange dag. Het programma bestaat uit rondleidingen, bibliotheekbezoek, lunchen met studenten en vooral uitgebreid kletsen met profs. We leren veel, over hun curriculum, maar vooral ook over dat van ons...

Stof tot nadenken:

- "de 30-urenweek is zowat het maximum wat je van de student kan verwachten"

- géén basiswetenschappen: men werkt aan de hand van een casus direct van anatomie of biochemie naar (patho)fysiologie en diagnose toe. En dat vanaf jaar 1

- "een student kan hier jammer genoeg afstuderen zonder iets van farmacologie af te weten"

- Probleem Georiënteerd Onderwijs! Slechts 4u hoorcollege per week, de rest zijn tutorials en skillslab (V-lijn)

- voornamelijk de frequente aandoeningen worden onderwezen, op basis van epidemiologische gegevens

- de studenten hebben géén cursussen maar een soort virtueel blokboek met literatuurreferenties en websites, adhv dewelke ze de opdrachten uitwerken

- een prachtige bibliotheek uitgerust met alles waar je van kan dromen: internet-lounge, kleine groepslokaaltjes, overvloed aan boeken, tijdschriften, video's en CD-Roms die je ter plaatse kan raadplegen, uitleenmogelijkheid, open tot 22u...

- véél vaardighedenonderwijs, de onderwerpen die in onze V-lijn aan bod komen

- het academiejaar loopt van september tot juni, telkens ingedeeld in blokken van een zestal weken

- de evaluatie gebeurt door een toets na elk blok, een Voortgangstoets drie keer per

jaar en een skillslabexamen op het einde van het jaar. Behalve voor dat laatste is stress praktisch afwezig bij de studenten

-een bijkomende evaluatie voor professioneel gedrag wordt toegekend (aanwezigheden, attitude...) en ten slotte maken de studenten ook een portfolio: een soort dossier van hun studieloopbaan

-6 jaar ipv 7

-véél keuze-onderwijs

-uitgebreide mogelijkheden voor buitenlandse stages, reeds vroeg in het curriculum

-sociale en maatschappelijke thema's worden geïntegreerd binnen de blokken onder de vorm van taakjes...Onze globale indruk: wij moeten niet onderdoen wat hoeveelheid

hiervan betreft

-hun blok rond gezondheid en maatschappij werd afgeschaft wegens te veel van hetzelfde en te saai: nu geïntegreerd

-een zeer degelijke klinische kennis voornamelijk wat diagnostisch denken betreft

-de beste voortgangstoetsresultaten in Nederland (ook Nijmegen, Groningen en Leiden maken de toets)

-Gent doet het niet beter op de voortgangstoets, behalve wat de basiswetenschappen betreft

Waar is het gras groener?

Lees ons uitgebreid rapport op de SWOPsite

Pop-life fuif

Op Poplife kon ik me mijn tekst wel herinneren...

Vorige week repeteerden we voor het eerst met drie mensen. We waren onze nieuwe gitarist tijdens de Proms tegengekomen. Waarvoor dat soort bedoeningen allemaal niet goed is. Blij da'k toch voor iets naar Antwerpen was gereden. Enfin, Evan en ik hadden al een paar keer gerepeteerd, maar het echte werk moest eigenlijk nog beginnen. En dus deden we wat ons werd geacht te doen die avond: repeteren tot we kramp kregen in ons handen. Vooral Evan had daar last van, omdat hij ten eerste dikkere snaren heeft, en dus harder moet duwen. En ten tweede omdat ik liever had dat hij bij Seven Nation Army één enkele snaar gebruikte in plaats van verschillende. Dat klonk volgens mij beter. Wie ben ik natuurlijk om dat te zeggen? Stefan, onze nieuwe gitarist, kon meteen meespelen, zodat wij niks meer hoefden uit te leggen. Dat was natuurlijk makkelijk. Vierentwintig uur later had ik er een goed gevoel bij. Ik zag het eigenlijk vrij goed zitten. We gingen nog één keer repeteren voor ons klein optreden donderdag, en dat zou genoeg moeten zijn. Onze repeteerfrequentie was de laatste twee weken zelfs spectaculair gestegen, want normaal repeteren wij nooit. We hebben het nochtans nodig.

Na de les donderdag ging ik te voet naar huis, want mijn fiets is kapot. Al stappend begon ik te denken wat ik allemaal kon zeggen daar op dat podium. We werden om acht uur verwacht voor een soundcheck. Eigenlijk had ik dat nog nooit echt gedaan. Wel al honderden keren zien doen, dus dat was een meevaller. De moeilijkheid van een

soundcheck hangt eigenlijk af van jezelf. Wil je het echt goed, dan kan je natuurlijk dagen soundchecken. Aangezien Medik niet zo veeleisend is, was het bij ons behoorlijk snel in orde. We hebben zelfs nog wat nummers kunnen repeteren, dit keer met drum, want dat hadden we nog nooit gedaan. Maar daar was de volgende groep al om hun wapens te testen. Wij gingen iets drinken om wat tot rust te komen. Dat Nexus het allemaal al eens had gedaan, werd wel duidelijk. Ze hebben zelfs niet meer gerepeteerd. Ook de soundcheck van onze goede vrienden van Orpheus verliep blijkbaar vlekkeloos, want die kan ik mij zelfs niet meer herinneren. En M.I.G. ging voor hun optreden hun materiaal afstemmen. Tegen 22u20 begon Nexus met het feest. Het klonk allemaal ok, maar veel heb ik niet gezien. Ik stond buiten een beetje te stressen, en de fans te verwelkomen (maar vooral te stressen). Handtekeningen moest ik niet uitdelen. Gelukkig maar, want ik beefde nogal. Toen een snaar sprong van de gitaar van een Nexus groepslid, nam hij een gitaar van ons. Probleem was dat wij een toon lager gestemd staan (ik kan niet zo hoog gaan met m'n stem). Dus wij konden opnieuw gaan stemmen. Voor wie het interesseert: Als uw snaar springt, kun je twee dingen doen; 1. Je laat je gitaar onmiddellijk vallen en springt in het publiek (tip van Dave Grohl van de FF). Let op ; blijf wel voortzingen. 2. Je roadie staat net na het springen van je gitaar al klaar met je versbesnarde reserve gitaar. Terwijl jij dan rustig kan voortspelen, legt hij er wel deskundig een nieuwe snaar op. Zorg dus voor reservesnaren.

Toen was het aan ons. Wij stemden eerst nog eens ons gitaren, en dan begonnen we eraan. Het was beter dan ons eerste optreden, zo'n half jaar geleden. Dan vergat ik nogal wat teksten, en zat ik tussen de nummers meer te zeveren dan in het liedje zelf. Reden hiervoor was het aantal pin-tjes dat ik had gedronken in de backstage. Donderdagavond was ik sober over onze prestatie. Als we veel repeteren en optreden, zou het natuurlijk veel beter kunnen zijn. 'k Wil zeker mijn groepsleden Evan en Stefan , en de helpende musicerende krachten Kenneth en Heidi bedanken. Wij hebben ons geamuseerd, en da's nog altijd 't belangrijkste.

Dan was het de beurt aan Orpheus. Solide groep, en veel ambiance. Dat de broertjes Delva gitaar kunnen spelen, hoef ik jullie niet meer te vertellen. En die bassist, man, echt dikke klasse. Vooral tijdens dat liedje van Anouk. Ik had gehoord dat ze een live

opname gingen maken van hun optreden. Is't gelukt jongens?

En dan natuurlijk de crême de la crême: M.I.G. Dat is natuurlijk pure klasse hé. In zo'n zaaltje kunnen zorgen voor een sfeer die de Proms ver overtreft, dat is puur vakmanschap. In een grotere zaal met een afgeregelde lichtshow moet dat wat geven! Zowel Servaas, zijn broers als de drummer hebben stuk voor stuk alles gegeven. Resultaat was een publiek dat stond te swingen en mee te zingen. Het dak ging er niet af, maar het dak van den Twieoo is waarschijnlijk heel stevig en dik. Wanneer treedt M.I.G. nog eens op?

Ik heb me geamuseerd, en ik denk de rest van het publiek ook. Ik zag in ieder geval contente mensen. Tweede proef, u heeft dat goed gedaan. Wanneer is de volgende Poplive?

Verbroedering GFK en VGK

Op een mooie zondagavond, ontmoeten farma en geneeskunde elkaar. In de Sala werd besloten dat hieruit een artikel zou voortkomen. Bij deze dus...

Geneeskunde en Farma zien elkaar graag en zijn duidelijk aan verbroedering toe. Deze avond was blijkbaar de moeite. Daar dragen jullie nu dus de gevolgen van. Bier is lekker. En daar dragen jullie opnieuw de gevolgen van. Farma was trots op hun horoscoop en hun lettertype achttien. Geneeskunde heeft dat allemaal niet nodig. Aangezien FARMA meer en betere cantussen heeft, moet zij bij deze zichzelf verdedigen. Farma heeft hier volkomen gelijk en zal door de geschiedenis heen altijd haar gelijk krijgen. Uit deze laatste regels blijkt dan ook duidelijk dat Farma nog nooit of te nimmer op een VGK-cantus aanwezig was, anders zouden zij wel anders piepen. En over piepkjes gesproken wil ik er graag aan toevoegen dat de geneeskunde niet even open is als de Farma tegenover andere clubs daar zij bij ons altijd welkom zijn en met open armen ontvangen worden. Uit deze laatste regels blijkt opnieuw dat Farma dit jaar nog altijd niet op onze cantussen geweest is, Farma is immer en altijd welkom, nog steeds in het teken van verbroedering.

Laten wij, DE FARMA, dan weer het woord nemen en zeggen dat wij al meerdere pogingen ondernomen hebben en aangezien wij komen naar activiteiten om jullie te steunen en om ons te amuseren, blijven bij jullie weg!! Farma, stopt me zagen en komt gewoon eens af!! VGK is de meest open-minded club in jaren tijd, dus kom en find out!! Ik geef toe dat de geneeskunde de max is en dat menig Farmavrouw daar reeds een vent zocht, maar waarom laten

we het niet op een akkoord gooien en gewoon een verbroederingscantus houden! Cantus tussen Farma en Geneeskunde, niets da zo vurig en heet zou zijn!

Oké, bij deze wil ik mijn pleidooi staken, geen beter voorstel dan dit kan ooit gedaan worden, Farma, verbroedering tot in de kist?

Absoluut! Zo moet het zijn. Wij moet het later ook voor elkaar opnemen en waarom beginnen we er nu niet aan?

True true, dat is het, voila, laten we het hier bij laten, en nog een sigaretje opsteken!

De rest is niet voor papier vatbaar en zeker niet voor dit artikel dus laten wij jullie nu in de onwetendheid wat er verder op deze avond der verbroedering gebeurde...

Sophie (GFK) en
Pieter (VGK)

Ps: Omdat het zo laat is vragen wij medelijden want wij wilden er echt een sterk tekstje van maken maar bij deze is da zwaar mislukt! De rest van de avond was wel de moeite zenne!

PPS: Nee ma serieus, we hebben echt wel ons best gedaan ze, ge moet zo ongelovig niet kijken...wete wa, doet in t vervolg anders zelf!!

PPPS: groot gelijk Pieter maar laten we nu daad bij woord voegen voor ze ons echt niet meer geloven!

PPPPS: Groot gelijk! Vele groeten aan de vele lezers, en tot de volgende verbroedering tussen beide kringen!!

Veldhuis en Kemper 2

Ik ben altijd bezopen
Drank vind ik te gek
Ze noemen mij wel meer dan eens
Een afdruiprek
Ik ben altijd maar het broertje
Waarmee je zuipen kan
de cocktailjurk, de alco
Maar nooit de nuchtere man

Ik ben altijd die zuiplap
Beschonken dat ben ik
Ik ben altijd aan het zoeken
Naar een geile hobbykip
Ik ben altijd naar de kroeg toe
Een strandtent, een disco
'k Ben altijd op de versiertour
Jagend op chickies a la J-Lo

Maar ik dacht dat jij een vrouw was
Maar niet een gozer uit de bouw was
Ja dat kwam doordat ik blauw was
Dat je niet Donald maar Katrien was
En dat je huid zacht in plaats van rauw
was
En je haar geen bossie touw was
En je gebit niet geel en grauw was
En rot was
En je zittend maar niet staand plast!

Ja ik dacht dat jij een vrouw was
Terwijl je een gozer uit de bouw was
En je schoenmaat 44 was
En je c-cup twee stuks fruit was
Dat kwam gewoon omdat ik blauw was

Dus ik dacht dat je een vrouw was
Jij het moertje niet de bout was
Lekker warm maar niet koud was
Jij een zij en niet een hij was
Je niet de arts maar assistente was
En alles behalve een vent was

Dat je Maja van de bij was
Je bloes niet plat maar lekker vol was
Je niet de leeuw maar het hol was
Je mega lekker en geen trol was
'k Wou dat ik de kerst en jij de stol was
Dat jij de aarde en ik de mol was
Dat je kontje lekker bol was
En ik niet dacht dat jij een vrouw was
En dat allemaal omdat ik bezopen was
Ik niet het biertje maar het vat was
Niet het flesje maar een krat was
Dacht ik aan poesje terwijl jij kat was
Dus ook de paal en niet het gat was
Net toen ik weer ladderzat was
Er meer alcohol dan bloed was
Zag ik dat er iets niet goed was
Dat jij geen chickie maar een dude was
Je geen pruim maar een banaan was
Je geen kippie maar een haan was

Ja ik dacht dat jij een vrouw was
Terwijl je een gozer uit de bouw was
En je schoenmaat 44 was
En je c-cup twee stuks fruit was

Ja ik dacht dat jij een vrouw was
Terwijl je een gozer uit de bouw was
En je schoenmaat 44 was
En je c-cup twee stuks fruit was
Dat kwam gewoon omdat ik blauw was

Wie wil er mee naar Firenze?

Ode an heisse Haaidie

Als u dacht dat Heidi Cursus steeds, gevangen tussen papier en stethoscoop, op de eerste verdieping van TAP6 zit, heeft u het mis. Heel soms maken we haar ketting los en dat, beste VGK'er, hadden we maandag 17 november nu net niet moeten doen. Heidi weet niet al te veel van de wereld, maar van Happen Stappen Tappen ja, daar had ze wel van gehoord.

En wie-o-wie kaapte er op die regenachtige avond de citytrip ter waarde van 500 euro voor ieders neus weg? Inderdaad!

We besloten met volgende oproep deze fout recht te zetten:

Zin om 500 euro te verbrassen in een Europese stad?

Volg het voorbeeld van Ben (1ste proef) en verzin de meest originele ode aan Heise Heidi, het sympathiekste cursusprinsesje van het noordelijke halfroond. (De redactie deed hierbij alvast een poging)

Wie weet neemt ze jouw deze zomer wel mee op haar citytrip...

From: "Ben Knippenberg"

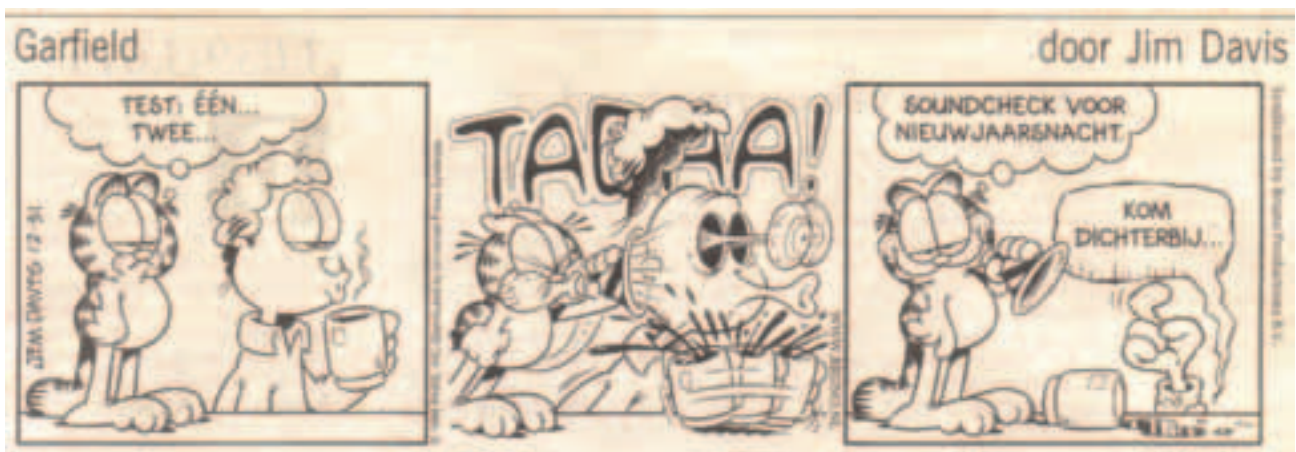
to: heididebels@hotmail.com

date: Tue, 18 Nov 2003 13:13:16 +0100

Heidi,

Herinner jij je nog al die mooie momenten die WE de laatste jaren SAMEN hebben beleefd? Het begon op een zonnige maandagnamiddag op de 5K4 met onze goede vriend Van Bortel. Beleefden WE geen mooie tijden met het praesidium, was het met ONZE voetbalploeg FC SAXO (waar jij zonder twijfel een essentiële schakel van uitmaakt). Hoe dan ook, ik hoop dat je nog eens aan mij denkt als je voor de moeilijke keuze komt te staan wie je zal meenemen op je citytrip.

Met VRIENDelijke groeten,
uw VRIEND Ben

SWOP

Verslag vergadering maandag 17 november 2003-11-22

Contingentering stand van zaken

De contingentering bepaalt dat er slechts een bepaald aantal specialisten en huisartsen mogen beginnen over heel Vlaanderen. Dit jaar zou deze regeling voor het eerst worden toegepast bij de verdeling van de specialisatieplaatsen onder de studenten van de huidige 4e proef. Maar men raakte het niet eens over de verdeling en daarom heeft minister Demotte, in samenspraak met de rectoren en decanen van de verschillende universiteiten beslist om het 'teveel' aan 150 Vlaamse geneeskundestudenten die nu in de huidige 4e proef zitten en waarvoor er geen RIZIV-nummer was, nu toch een specialisten-RIZIV-nummer te geven. Het gaat hier niet om voorafnames, dus de lagere jaren gaan hier geen last van ondervinden. M.a.w. voor de specialisatieplaatsen van de huidige vierde proef is de contingentering niet meer de beperkende factor; het budget van de verschillende diensten van het UZ bepaalt nu de stageplaatsen. Op 2 december hebben de decaan en de verschillende stagemeeesters een vergadering over de verdeling van deze 30 'supplementaire' specialisatieplaatsen en gaan ze ook overleggen over de komende jaren. Immers voor de studenten die afstuderen in 2005 (de huidige derde proef) zouden er ook aanpassingen gebeuren al zijn hier nog geen concrete zaken over gekend, laat staan cijfers.

Buitenlandse stages in het nieuwe curriculum (i.s.m. SWISS)

Bij de studenten van de huidige 2e proef heerste er grote ongerustheid over de

mogelijkheid tot buitenlandse stages. Daarom hebben SWISS & SWOP samen een brief opgesteld die blijkbaar toch zijn effect niet gemist heeft. Als vervanger voor Prof. Duprez is Prof. Phillipé aangesteld. Wat de overzeese stages betreft: voor de huisartsenrichting zouden deze in het 1e semester van jaar 7 vallen, voor de specialistenrichting in het 2e semester van jaar 7. Het probleem stelt zich dat er geen garantie is dat de stagemeeesters de studenten in het 2e semester gaan laten gaan aangezien ze in dat jaar al 'co-assistent' zijn. Iemand stelde voor dat het FCI naar elke vakgroep een brief schrijft waarin staat dat ze deze buitenlandse stage in hun stageplanning incalculeren en hier een aantal niet zo belangrijke stages voor gebruiken. Het SWISS zal hierop toezien.

Wat betreft de socratesstages in het nieuwe curriculum melden de verschillende studenten die de vergadering hebben bijgewoond dat het er goed uit ziet.

Rest van de stages in het nieuwe curriculum

Stageverloop in jaar zes: ("Stagair")

In het zesde jaar staan er 4 weken algemene inleiding gepland (AB gebruik, aanvragen correct schrijven,...kortom dingen die men nodig heeft om de stages goed te kunnen aanvatten). Van eind oktober tot eind december zijn er clusters van drie weken stage waarbij 1 cluster van 6 weken interne. In januari vinden er twee terugkomweken plaats en van eind januari tot eind mei is er stage. In juni volgt dan het GKE.

Opmerkingen

- De huidige derde proef stelde de vraag of er een interferentie gaat zijn tussen de hun stage (oud curriculum) en de huidige tweede proef (nieuw curriculum). Moest dit zo zijn, is dit wel maar éénmalig en zal dit maar voor een tweetal maanden zijn. Toch maar een tweetal maanden is toch 1/6 van de totale stagetijd voor het oud curriculum... Eva gaat dit navragen.
- Stage op de spoed. Een deel van het jaar kan 6 weken op spoed staan, het andere deel moet in de periferie 'bepaalde patiënten op spoed gezien hebben'. Het SWOP stelt zich de vraag hoe dit praktisch in zijn werk zal gaan: men heeft immers niet echt inbreng in het patiëntenaanbod dat zich stelt op de spoeddienst...
- Wat betreft de inleidingsweken: moet er examen over afgelegd worden? Zo niet, wat is dan het alternatief? Men moet dan van de studenten uit een voorstel kunnen doen welke toetsing men kan gebruiken hiervoor.

Stageverloop in jaar zeven: ("Co-assistent") Er zijn vier afstudeerrichtingen (ziekenhuisarts, huisarts, maatschappelijke gezondheidszorg, wetenschappelijk onderzoek). In september moet men zeggen welke richting men neemt. In het 1e semester worden er dan door de richting HAgeneeskunde een aantal HA-relevante stages gelopen (NKO, dermato,...). Stel dat een student niet aanvaard wordt voor een bepaald specialisme in december dan moet deze student alsnog in bepaalde gevallen de HA-relevante stages doen. Dit is nu ook al zo in het oude curriculum. De keuzestages in december kunnen gebruikt worden voor zaken die men nog eens wil doen en nog niet heeft kunnen doen, bv. APD.

Werkgroep HA

We hebben een brief ontvangen van Leuven waarin ze onze medewerking vragen voor

een debat eind februari (concept zie verslag HAwerkgroep). We hebben hierin toegestemd op voorwaarde dat alle vier de universiteiten worden uitgenodigd aangezien men de prof. Huisartsgeneeskunde van de VUB was vergeten te vermelden in de lijst van de mensen die men wil vragen als sprekers op het debat. En dat we nog eens goed vastleggen wat de doelstellingen zijn voor dit debat. Wij stellen ons immers de vraag wat dit debat naar de studenten toe gaat opleveren en of we dus al onze studenten moeten mobiliseren naar de plaats van dit debat. De datum moet later liggen dan midden februari.

Er staat een nieuwe infoavond op de agenda: volgend jaar in maart of zo zouden we een avond willen organiseren omtrent: het thema 'huisarts, wat nu?': info over samenwerkingsverbanden, vervolgoopleidingen na basisarts diploma, 'bijberoepen' van het HAberoep. Saskia heeft hieromtrent al een mail gestuurd en antwoord gekregen den Dr. Gielis die ons de naam van Danielle Grouwels die zich met de verschillende samenwerkingsverbanden bezig houdt. Joke heeft de namen van twee huisartsen van wie er één veel thuisbevellingen doet en de ander een tijd gewerkt heeft in de vrouwengevangenis in Brugge, naast zijn praktijk. Nu werkt hij al een tijdje ook bij Kind en Gezin.

We willen een informatieplatform uitbouwen waar de studenten zoveel mogelijk antwoorden kunnen vinden op hun vragen wat betreft de huisartsgeneeskunde: alle info die op de infoavond naar voren komt zal hier kunnen te vinden zijn met nog andere zaken: adressen, links naar andere sites, getuigenissen van huisartsen,...

Volgende vergadering: 15 dec, 19u, TAP6

Het SWOP-bestuur
(Eva, Bart, Saskia, Ilse en Sandrine)

SCIENTIFIC-

CD-ROM & COMPUTER BOOK SALE

De Centrale Boekhandel is organising a huge scientific book sale. Lots of special offers. Thousands of titles in every specialism. Textbooks, manuals, atlases, dictionaries - too much to mention here!
Prices make a world of difference.

DISCOUNTS UP TO 90%

WOORDENBOEKEN & ATLASSEN AAN WEGGEEFPRIJZEN! DIT MAG JE NIET MISSEN!

Allerlaatste nieuws!

**HET 13^E BOEKENFESTIJN
ÉÉN GROTE ONTDEKKING!**

FLANDERS EXPO GENT

TEL. INFO: 0800 97 777

www.boekenfestijn.com

WHY PAY MORE?

••• VOORVERKOOPDAG •••
PROFITEER VAN DE 1^E KEUS
DONDERDAG 18 DECEMBER 10-21 UUR

VRIJDAG
19
DEC.
10-21 UUR

ZATERDAG
20
DEC.
10-18 UUR

ZONDAG
21
DEC.
10-18 UUR

**WHY PAY
MORE?**

www.kbc.be/studentenkantoor

**IS BELEGGEN VOOR JOU
'VOORZIEN VAN EEN LAAGJE CONFITUUR'?
DAN IS ER WERK AAN DE WINKEL.**

**NET KBC-STUDENTENKANTOOR VAN GERT ORGANISEERT OP MAANDAG 15 DECEMBER OM 19.30 UUR:
EEN GRATIS WORKSHOP OVER SPAREN EN BELEGGEN,
AANGEPAST AAN IEDER NIVEAU.**

Schrijf je in in het KBC-Studentenkantoor, Sint-Placatnieuwestraat 105 in Delft (jako werkdag van 11 tot 14 uur en van 15 tot 17 uur).
Of surf naar www.kbc.be/studentenkantoor. Daar vind je ook meer info.

Anaal Kanaal

Net te laat voor het vorige Spiegelken maar dan nu de eerste zin ; Catherine H (1p) heeft voor Thomas cultuur (1p) gekozen. 't Was dat of haar vriendje @ Dan enkele rechtzettingen ; Heleen en Ben hebben een normale, stabiele relatie @ Andere Ben (2k) en Camille zijn na een korte pit-stop terug op het circuit @ Het is niet uit tussen Caroline (2k) en Bart VDK (1p), zij wordt wel vaak in het gezelschap van grote Pieter-Jan (2k) gezien en hij schijnt het goed te kunnen vinden met Isabelle (2p) maar we gaan ervanuit dat dit op vriendschappelijke basis is tot het tegendeel bewezen is @ en dan nu al de rest @ Tom C (2k) en Stefanie (2k) zijn weldegelijk nog altijd samen, ze hadden het lastig om zich op de cantus te concentreren en hij wordt dikwijls op haar kot gesignaliseerd ... we veronderstellen dat het niet om nota's uit te wisselen is @ Evi (2p) is tot haar grote vreugde uitgenodigd op de cantus van het VTK nadat ze enkele mooie vrije versies had gemaakt over de knappe praeses ... jongens uitdagen is om liefde vragen @ hoe liep het af met Mwaba en Sophie (2p) na de cantus ? tijdens de laatste tempus hadden ze enkel oog voor elkaar en deelden ze de oortjes van Mwaba's discman ... liefde is ... oortjes delen @ Op Margo's verjaardagsfeestje stond Valerie S (1p) redelijk heet, Ignace van dentalia, de sport van het VTK en nog iemand kregen een goeie portie aandacht ! @ Op datzelfde feestje hadden Wim en Joeri het nogal druk met Charlotte (1k) @ Glenn (1P) en Sabine (2k) hadden aan elkaars gezelschap meer dan genoeg op de peter en meteravond. Zelfde verhaaltje op het gratis vat in La Cuenta en bij Stappen Happen Aanpappen. Hij zocht dan ook een lange blonde die ongelofelijk

geil kan kijken @ Glenn vertrekt deze zomer met diezelfde missie op roadtrip richting Zweden, ondertussen twijfelt hij nog even of Clarisse al dan niet de vrouw van zijn leven is, Clarisse zelf daarentegen... Ze spitst zich toe op Peter (farmacie) van de in de vagant. @ Happen Stappen Tegen de Grond Smakken; Joeri B (2p) loopt zot van Charlotte (1k) zij ging ook voor hem letterlijk tegen de vlakke, al was dat niet helemaal haar bedoeling, misschien belemmerde de pet, vastgegroeid aan haar hoofd, het zicht. Joeri B. nam ze daarna af @ Nu we het hoofdstuk Barth toch aansnijden: Marit (3k) mag samen met de zangeres van Nexus eens auditie komen doen op zijn kot @ Hamstertje Gloria (farmacie) mag ook steeds eens langskomen. @ Wim Brabant maakte het plezant in de Vagant ... aan zijn hand ; Caroline (1k), tâche de beauté, dit zowel na het gratis vat in La Cuenta als op de Pop-Live fuif @ Het was plezant maar het enige wat Wim echt wil, is Evi's vertrouwen terugwinnen, dus Wim, 't is enkel omdat het zo mooi rijmde dat we het laten staan hebben hoor @ De Pop-Live fuif was voor Bart M (2p) trouwens dé moment om nog eens een poging te doen Severien van zijn kwaliteiten te overtuigen @ Douglas ligt eruit, Eva-Line vindt dat heel erg jammer @ Onze senior is weer vrijgezel. Jan VEK vindt dat ze het leven en haar studies iets te serieus opneemt... Hiermee is het vermoeden bevestigd: economie is een hobby @ Anyway, Margo is weer vrijgezel en navraag leert ons dat ze dit niet eens zo erg vindt. Doch, ze heeft tijdelijk haar buikje vol van mannelijke wezens @ De FK-cantus was een succes. Veel volk, veel gezongen en veel prosit seniors. Onze pro-senior Hansj was dus weer

goed beschonken @ Pieter DN had zijn oog laten vallen op een blonde van farma maar schoot iets te laat in actie. Dan maar terug Natalie VBK proberen, ware het niet dat ze al bezig was met Stijn VEK. Gelukkig had hij dan nog Els farma om op terug te vallen... Het verbaast ons dan ook niet hem de dag nadien achter de kassa van de farma-openingsfuif aan te treffen @ Op diezelfde cantus had Lien (1P) iets te veel gedronken, waardoor ze een half uur heeft moeten zoeken naar en heuptasje, dat rond haar heupen hing @ Ze is echter niet de enige die dergelijke zaken tegen komt: ook Margo was na haar verjaardagsfeestje haar TAP6-sleutels kwijt. Een paniek-telefoon naar Anneleen wees uit dat ze rond haar nek hingen @ Ook nog op FK-cantus is diezelfde Lien van de tafel gevallen: gevolg: 1 week manken. Student zijn is gevaarlijk, ook Margo haar voet is nog niet genezen (zie vorige editie) @ Tom Sante heeft gekotst in de cubaroom en het stonk @ Isabelle heeft al twee weken haar regels, maar binnenkort mag Marno met haar van bil @ Vele zaken bloeien (bloeden), niets is al zeker. En neen, Jaap en Freekje zijn niet samen (aflevering 389) @ Pieter-Jan E. (2k) vist in de netten van de farmacie naar Julie (2k) @ Ook bij Maarten Casier is tweede kan farmacie in trek, hij had er een Evelyne gezien @ Meer mannen dan vrouwen kijken naar de Bachelor, wat een avondje wiskey, sterke bieren en pokeren allemaal niet kan leren @ Niels (1k), welbekend als "de man met de muts in bed", ruimde zijn Stephanie Pharmacie van de baan, om er met Yana (2k) van door te gaan @ Isabelle van Marno heeft haar nieuwe bijnaam "tapslet" niet gestolen; zowel Jaap, Mwaba, Pieter VSJ, Tom C en Marno passeerden reeds de revue (de redactie distantieert zich van deze woordspeling maar geeft toe dat ze er wel efkes mee moest lachen) @ Davy van de biomedische

is nen driftkikker @ Kwak @ Charlottepet heeft het een tijdje geleden met Dries (1k) gedaan @ Ze bewerkte een tijdje geleden ook Mwaba, ma hij wil er absoluut niet meer mee geconfronteerd worden @ Cupido Mies (3k) had een vriend in aanbieding voor Jessica (3k) maar die paste, zocht zelf ander & beter en kwam uit bij ene Pieter @ Cathenis heeft Ruth in het anaal kanaal gelekt omdat dit arm schaap, dat veel te trouw is, anders nooit een kansje maakt in de Hall of Fame @ Verder is Cathenis, de zoo van Antwerpen op zijn eigen, zot van Leen haar borsten. Celine, doe iets! @ Nicolaas Mpotos loopt geil van ene Saar, maar zij blijkbaar iets minder van hem @ Jan (de broer van 't lief van Marno) wil Eva (1k)(de zus van 't lief van de zoon van den bloemist) of da leek toch alleszins zo op de jeneveravond @ Samiha (2de kan) laat zich af en toe eens ontvallen tijdens de prosecties dat ze veel goesting heeft...Boys, you've got a mission... @ 't Is niet steeds Web die de gefrustreerde freak uithangt, ook Hans Pijpelul kent er wat van @ Evert (3k) nam z'n lief mee naar Dublin, Micky (3k) naar Londen, en Peter (3k) nam z'n vriendin mee uit grazen naar de Ardennen @ Leen DW (1p) haar schoot, is openbaar terrein, althans dat beeld hadden Joris (1p) en Thomas tijdens de Proms @ Peter B (3k) is een geobsedeerd ventje @ Jessie (1k) en Pieter-Jan D (2k) hebben na de poker avond, beide in een zatte bui, de nacht samen doorgebracht op het kot van Jessie. Al is er, door beide verklaard, naar het schijnt niets gebeurd en was het gewoon een gezellig nachtelijk samenzijn @ PJ beklagt het hem dat hij Jessy heeft ge... en Jessy zegt dat PJ te hoog voor haar gegrepen is (ze is dan ook klein e) @ en oja, het is pas 2 weken gedaan met Pieter-Jan en zijn lief @ Karel (1k) en Mieke(3k) zijn al een paar keer naast elkaar wakker geworden, en vrijen wel 's na de cantussen, maar

ze vrijen naar verluidt niet... Raar @ 't ga
blijkbaar goed met Davy en Heidi, op iedere
fuif en op ieder moment van die fuif, staan
ze te muilen @

Pizza Carlo

Pizza's & Pasta's

Zwijnaardsesteenweg 462-464
9000 GENT

FAX ☎ 09/242.08.08

The advertisement for Pizza Carlo features a cartoon chef on the left wearing a hat with the name 'Pizza Carlo' and holding a pizza box. To the right, the name 'Pizza Carlo' is written in a large, bold, stylized font. Below it, the text 'Pizza's & Pasta's' is centered. The address 'Zwijnaardsesteenweg 462-464' and '9000 GENT' are listed. At the bottom, the contact information 'FAX ☎ 09/242.08.08' is provided.

biodidak

skeletten

natuurlijke beenderen

kunststof

anatomische modellen

Info en documentatie:

biodidak

Nieuwe Gentweg 63 A, 8000 Brugge
tel. 050-33 56 95 fax 050-34 72 95
e-mail: info@biodidak.be

Word geholpen
(met bijna alles).

***Full-service
voor studenten***

www.kbc.be/studentenkantoor

**KBC-STUDENTENKANTOREN IN
ANTWERPEN, LEUVEN, GENT**

**Alle studieboeken en cursussen
tegen de scherpste prijzen
bij:**

**WETENSCHAPPELIJKE &
UNIVERSITAIRE BOEKHANDEL**

P. Van Duyseplein 8 • 9000 Gent
Tel. 09/225 57 57 • Fax 09/233 14 09
info@story.be • www.story.be

**Een begrip...
... bij elke student !**